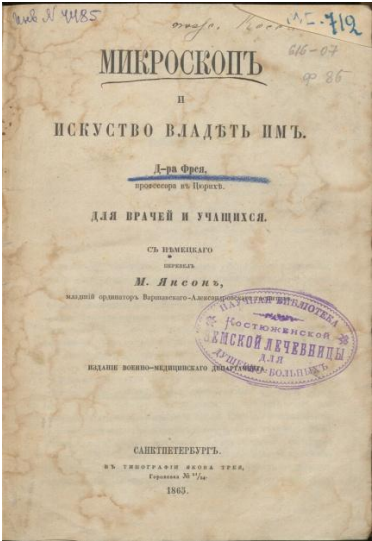

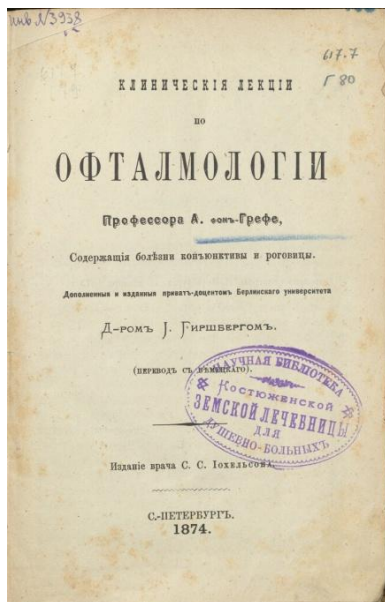

Valori bibliofile din Colecția W. Kossakowski

		Publicații în limba rusă: monografii, manuale, ediții de referință, ediții periodice etc.
1.		<p style="text-align: center;">1865</p> <p>Фрей, Г. Микроскоп и искусство владеть им. Для врачей и учащихся. - Санкт-Петербург: Типография Якова Трейя. - 371 с.</p> <p>Johann Friedrich Heinrich Konrad Frey (1822-1890) - zoolog și anatomist german. Din 1838 a studiat medicina la Bonn, Berlin și Göttingen. Începând cu 1848 a fost director al Institutului de Anatomie Microscopică și anatomie comparată la Zurich. Frey a fost un om de știință versat: munca sa se referă la anatomia nevertebratelor, histologia umană, tehnici microscopice, entomologie. El a adunat o colecție magnifică de insecte, reprezentanți rari ai <i>Microlepidopterenlor</i>. Scrierile lui Frey despre histologie, precum și cartea sa despre microscop, sunt deosebit de faimoase și au fost traduse în toate limbile europene.</p> <p>Publicația ”Microscopul și tehnica de utilizare” este un ghid pentru studenți și medici începători în munca microscopică. Microscopul este un instrument delicat, iar utilizarea lui, ca și alte instrumente complexe, necesită instruire. Conform opiniei autorului, capacitatea de a vedea ceva cu microscopul trebuie dobândită, iar arta observării și cercetării necesită cunoașterea și aplicarea multor științe auxiliare.</p> <p>Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»</p> <p>Ex Libris manuscris «Пожертвовано доктором Коссаковским»</p> <p>23 x 15 cm</p>
2.		<p style="text-align: center;">1867</p> <p>Боткин, С. П. Курс клинической внутренней медицины. - Санкт-Петербург: Типография Императорской Академии Наук. – XIX, 176 с.</p> <p>Serghei P. Botkin (1832-1889) este o personalitate unică în istoria medicinei – medic-terapeut, om de știință, fondator al tendinței fiziologice în medicina clinică, persoană publică. În 1850, Botkin a devenit student la Facultatea de Medicină a Universității din Moscova, absolvind-o în 1855. În 1860, la Sankt Petersburg, și-a susținut teza de doctorat „Despre absorbția grăsimii în intestine”, la Academia Medico-Chirurgicală. În 1860-1861, Botkin a fost primul din Rusia care a creat un laborator experimental la clinica sa, unde efectua analize fizice și chimice și a studiat efectele fiziologice și farmacologice ale substanțelor medicinale. Cercetările efectuate în laboratorul lui Botkin au marcat începutul farmacologiei, terapiei și patologiei experimentale în medicina rusă. În 1872, Botkin a primit titlul de academician. În același an, la Sankt Petersburg, cu participarea sa, au fost deschise cursuri de medicină pentru femei - prima școală superioară de medicină pentru femei din lume.</p> <p>În 1866, S. P. Botkin a inițiat publicarea prelegerilor sale sub titlul general „Cursul Clinic de Boli Interne”. Prima ediție a acestor prelegeri a apărut în 1867 și conține o analiză a unui pacient cu boală cardiacă complexă; autorul are în vedere aproape întreaga doctrină a bolilor de inimă și tratamentul acestora.</p> <p>Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»</p> <p>Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»</p> <p>24 x 16 cm</p>

3.

1874

Грефе, А. Клинические лекции по офтальмологии: Содержащая болезни конъюнктивы и роговицы. - Санкт-Петербург: Издание врача С. С. Йохельсона. - 246 с.

Albrecht Friedrich Wilhelm Ernst von Gräfe (1828–1870) – chirurg, oftalmolog german, profesor asociat la Universitatea din Berlin. A jucat un rol uriaș în dezvoltarea oftalmologiei clinice, îmbogățind-o cu observații valoroase și o serie de descoperiri, dintre care principalele sunt: o nouă metodă de chirurgie a cataractei și iridectomia antiglaucomatoasă. Datorită inițiativei și participării directe a lui Albrecht von Gräfe, a fost fondată prima societate de medici oftalmologi din lume - Societatea Oftalmologică Heidelberg.

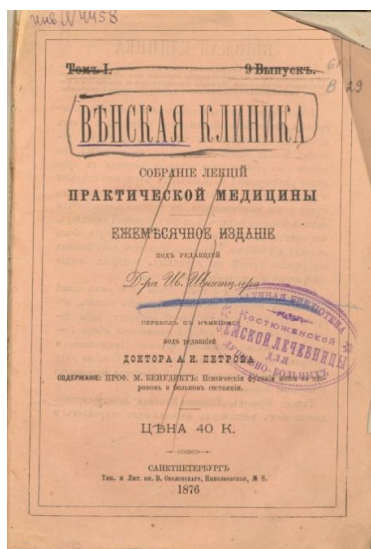
Lucrarea „Prelegeri clinice de oftalmologie” servește drept ghid util pentru lecțiile clinice. Fiecare capitol conține multe idei originale, cu importanță practică, relatate de autorul Gräfe, care era înzestrat cu un talent didactic deosebit. Paginile acestor prelegeri sunt destinate să satisfacă în primul rând necesitățile practice printr-o mai mare precizie în diagnostic și terapie, ceea ce facilitează calea spre tratamentul cu succes al celor mai frecvente boli oculare. Cartea începe cu o prefață scrisă de Dr. Julius Hirschberg - medic german, oftalmolog, lector și specialist în istoria medicinei.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

21 x 14 cm

4.

1876

Венская клиника: Собрание лекций практической медицины. Том 1, Вып. 9 / ред. Ив. Шнитцлера. - Санкт-Петербург: Тип. и Лит. Кн. В. Оволенского. – 350 с.

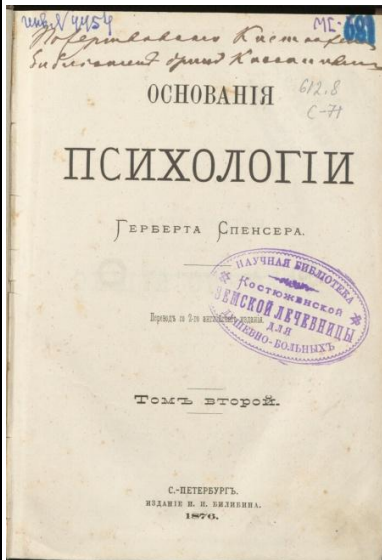
„Clinica Vieneză. Culegere de prelegeri de medicină practică” este o publicație lunară, editată de Dr. Schnitzler, tradusă în limba rusă din limba germană, publicată la Sankt Petersburg. În perioada aa. 1875-1878 culegerea de prelegeri însuma 2 volume, publicate de S. Isakov. Din iulie 1880, editarea culegerii a fost preluată de N. N. Tsylov, sub redacția profesorilor și conferențiarilor asociați ai Academiei de medicină. Din 1882, denumirea a fost schimbată în «Международная клиника» (Clinica Internațională).

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

22 x 16 cm

5.

1876

Спенсер, Г. Основания психологии. Том 2-й. - Санкт-Петербург: Издание И. И. Билибина. – 375 с.

Herbert Spencer (1820–1903) - filozof și sociolog englez, unul dintre fondatorii evoluționismului, ale cărui idei erau foarte populare la sfârșitul sec. al XIX-lea, fondatorul școlii organice de sociologie. Cea mai importantă teorie susținută de G. Spencer a fost cea a evoluției, caracteristică pentru toate nivelurile de organizare a materiei. Chiar și în timpul vieții sale, G. Spencer a fost recunoscut drept unul dintre cei mai importanți gânditori ai sec. al XIX-lea.

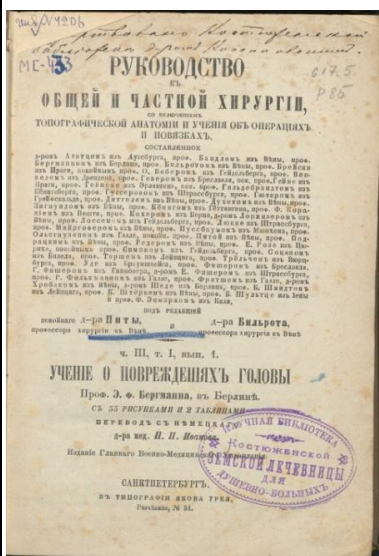
În publicația "Bazele psihologiei" se studiază natura activității mintale și legile pe care se bazează. Prin teoria sa psihologică, G. Spencer a pus bazele dezvoltării psihologiei ca știință modernă care studiază regularitățile activității mintale și cauzele comportamentului uman. Organizarea componentelor într-un sistem strict logic, care are o ierarhie și funcționează după principii uniforme la toate nivelurile de organizare a materiei vii, oferirea unei metode și criterii exacte pentru studierea activității mintale - aceasta este sarcina cea mai importantă pe care o avea Herbert Spencer. El ia în considerare particularitățile structurii țesuturilor nervoase, activitatea organelor de simț, legile percepției și gândirii, formarea moralității publice. Teoria lui G. Spencer a făcut posibilă depășirea ideilor metafizice despre om.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

6.

1878

Руководство к общей и частной хирургии со включением топографической анатомии и учения об операциях и повязках. Часть 3, Том 1 / ред. д-ра Питы, проф. хирургии в Вене и д-ра Бильрота, проф. хирургии в Цюрихе. - Санкт-Петербург: Типография Якова Трейя. – XXII, 788 с.

Christian Albert Theodor Billroth (1829-1894) - chirurg austriac, unul dintre fondatorii chirurgiei abdominale. Medicina o studiază la Berlin și Göttingen. Și-a obținut doctoratul la Berlin în 1852. Două tipuri de tehnici chirurgicale abdominale îi poartă numele. Este considerat cel mai bun chirurg german de la sfârșitul sec. XIX.

Franz von Pitha (1810-1875) – medic, chirurg, profesor de origine cehă. În 1836 a primit titlul de doctor în medicină. În 1843-1857 a fost profesor de chirurgie la Universitatea Charles din Praga, în anul universitar 1854-1855 a fost rector. Era considerat unul dintre cei mai proeminenți chirurghi din Europa de Vest. A adus o mare contribuție la dezvoltarea igienei militare, a deținut mai multe premii de stat.

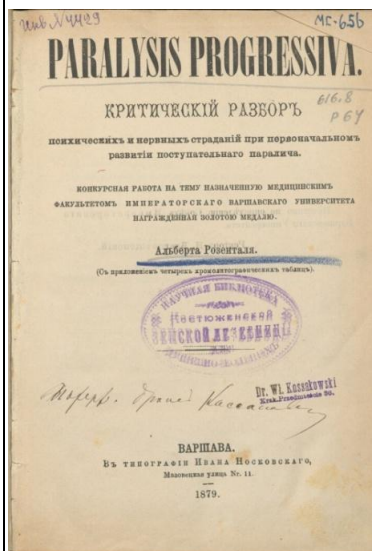
Franz von Pitha împreună cu Theodor Billroth a publicat „Ghidul de chirurgie generală și specială topografică cu includerea anatomiei topografice și știința despre operații și pansamente”. Lui Pitha îi aparține capitolul „Bolile extremităților superioare și inferioare”.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

23 x 15 cm

7.

1879

Розенталь, Альберт. PARALYSIS PROGRESSIVA: Критический разбор психических и нервных страданий при первоначальном развитии поступательного паралича. – Варшава: Типография Ивана Носковского. – 176 с.

Albert Rosental (1857-1921) s-a născut la Sieradz (Polonia) într-o familie de evrei. Din 1874 a studiat medicina la Universitatea Imperială din Varșovia. La cursul IV de medicină, Facultatea de Medicină a Universității i-a acordat o medalie de aur pentru teza „Paralysis progressiva”. În 1879 a primit Diploma de medic. În 1882 și-a susținut teza de doctorat. Începând cu a. 1883, a vizitat clinici de psihiatrie europene: din Viena, München, Basel, Achern, Heidelberg, Bonn și Paris. Din 1915 a devenit membru al Consiliului de conducere al Asociației poloneze de Psihiatrie, de la prima convenție din 1920.

Publicația ”Paralizie progresivă: analiza critică a suferinței mintale și nervoase în dezvoltarea inițială a paraliziei progresive” este o lucrare competitivă pe o temă propusă de Facultatea de Medicină a Universității Regale din Varșovia, care a fost distinsă ulterior cu medalie de aur.

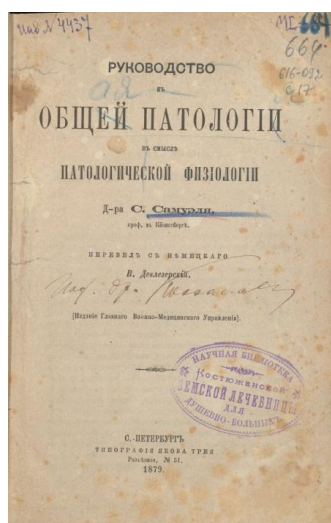
Conținutul include subiectele: paralizie progresivă, tulburări nervoase, excitabilitate electrică, tulburări motorii, convulsii, diagnostic diferențial, observații clinice etc. Cartea este însoțită de patru tabele cromolitografice: ”Diagnostic diferențial”.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

Ex Libris ștampilă ”Dr. Wl. Kossakowski. Krak. Przedmieście 36”
22 x 15 cm

8.

1879

Самуэль, С. Руководство к общей патологии в смысле патологической физиологии. – Санкт-Петербург: Типография Якова Трейя. – 996 с.

Simon Samuel (1833-1899) a fost un om de știință și medic german de origine evreiască. A studiat la Berlin cu celebrități ale medicinei: Robert Remak, Johann Müller și Johann Schönlein. Și-a susținut doctoratul la Viena în 1855, iar în 1856 a început practica medicală la Königsberg. A reușit să ocupe un post didactic la Universitatea din Königsberg, unde a primit titlul de profesor extraordinar. A contribuit la studiul proceselor inflamatorii și al termoreglării. Lucrările sale sunt mai puțin cunoscute, dar contemporanii săi știau despre ele.

„Ghidul de patologie generală și fiziologie patologică” este compus din capitolele: Patologie generală (nozologie); Patologia generală a sângelui; Termopatologie generală; Patologia nervoasă generală; Patologia generală a organelor.

Cartea se încheie cu un Index alfabetic de autori și de materii cu caractere chirilice și latine.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

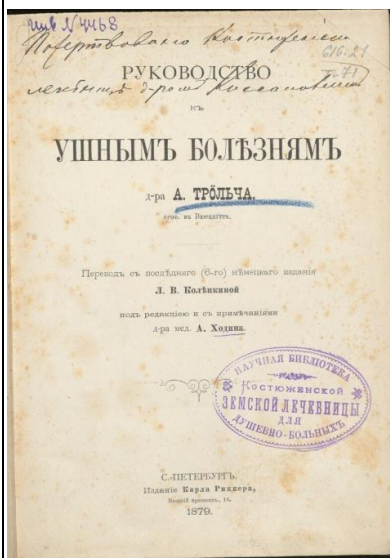
Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

Ex Libris manuscris «проф. др. Коссаковский»

Ex Libris manuscris «Л. Коссаковский»

24 x 15 cm

9.

1879

Трольч, А. Руководство к ушным болезням / ред. А. Ходина. - Санкт-Петербург: Издание Карла Риккера. – XVI, 498 с.

Anton von Troeltsch (1829-1890) a fost un otolog german, originar din Schwabach. A studiat științele naturii la Universitatea din München, iar apoi a studiat medicina la Universitatea din Würzburg, unde și-a susținut doctoratul în 1853.

Troeltsch a fost un pioner al otologiei moderne și a adus îmbunătățiri în diagnosticarea și examinarea urechii. Numele său este dat „cavităților Troeltsch”, care sunt spații anatomice dintre pliurile și membrana timpanică. Astăzi, în Germania, „Premiul Anton von Troeltsch” este un premiu anual acordat celei mai bune lucrări publicate în domeniul ORL. În plus, un instrument medical de specialitate este cunoscut sub numele de „Clește Troeltsch”.

Ediția a 6-a (ultima) a „Ghidului pentru bolile urechii”, tradusă din limba germană, începe cu o „Dedicație medicilor de provincie ruși” după care urmează Prefața. Această ediție s-a bucurat de o mare și binemeritată popularitate nu doar în Germania dar și peste hotare, fiind tradusă de mai multe ori în limbi moderne. Claritatea și complexitatea, direcția practică și ușurința formei de exprimare constituie acele virtuți care fac din cartea lui Troeltsch unul dintre cele mai bune manuale de otologie existente.

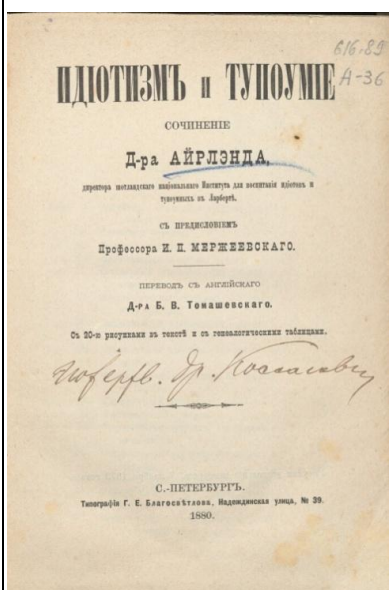
Cartea este compusă din 31 de Lecții și conține numeroase figuri.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

22 x 16 cm

10.

1880

Айрленд, Уильям Идиотизм и тупоумие. - Санкт-Петербург: Типография Г. Е. Благосветлова. – 452 с.

Ireland William (1832–1909) - director al Institutului Național Scoțian pentru Educația idiotilor și alienaților din Larbert.

Cartea „Idiotie și cretinism” oferă o serie de informații referitoare la idiotie și un studiu cuprinzător al acestei probleme, este o lucrare excelentă a unuia dintre cei mai buni reprezentanți ai psihiatriei engleze. Studiul se distinge prin orientarea sa practică, dar conține și indicații ample culese din domeniul antropologiei și anatomiei topografice.

Publicarea acestei lucrări tradusă în limba rusă era o necesitate la acea vreme nu numai pentru cei care s-au dedicat în mod special psihiatriei, ci și pentru toți medicii, profesorii și educatorii.

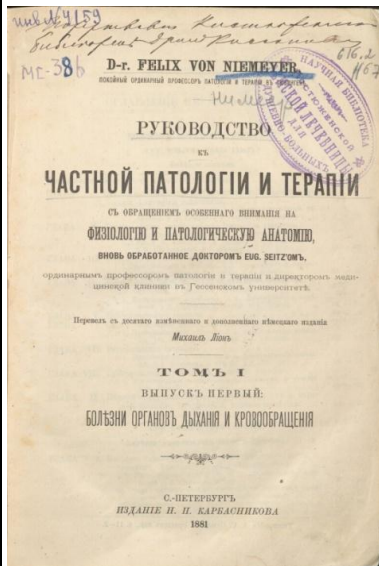
Publicația începe cu o Prefață și conține Tabele cu parametrii de măsurare a craniului și Figuri.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

11.

1881

Niemeyer, Felix von Руководство к частной патологии и терапии с обращением особенного внимания на физиологию и патологическую анатомию. Том I-II. – Санкт-Петербург: Издание Н. П. Карбасникова.

Felix von Niemeyer (1820- 1871) - medic german, profesor, scriitor științific și medic personal al regelui de Württemberg. Din 1839 până în 1843 a studiat medicina la Universitatea din Halle. În 1848, împreună cu Theodor Sendler, Karl Schneider și Franz Bett, a fondat Societatea Medicală de la Magdeburg. În 1870, pentru activitățile sale, i s-a acordat Crucea de Cavaler al Ordinului „Coroana Württemberg” și a fost ridicat la rangul de nobil de Württemberg.

„Ghidul de patologie clinică și terapie care acordă o atenție deosebită fiziologiei și anatomiei patologice” este a 10-a ediție prelucrată de Dr. Eug. Seitz - profesor de patologie și terapie și director al Clinicii medicale de la Universitatea din Hesse, tradusă din limba germană de Mihail Lion. Publicația este constituită din 2 volume:

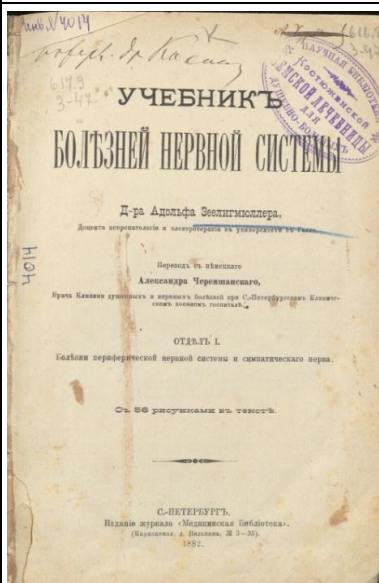
- Boli ale organelor respiratorii și circulatorii;
- Boli ale organelor digestive, ficatului și splinei.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

23 x 16 cm

12.

1882

Зеелигмюллер, А. Учебник болезней нервной системы. Отдел I. - Санкт-Петербург: Издание журнала «Медицинская Библиотека». – 341 с.

Otto Ludwig Adolph Seeligmüller (1837–1912) - neurolog german, consilier medical și șef al clinicii de boli nervoase pe lângă un Spital de psihiatrie privat din Halle (Saale).

A studiat medicina la Universitatea din Leipzig, Universitatea Friedrich din Halle și Universitatea „Julius Maximilian” din Würzburg. Adolph Seeligmüller a condus policlinica de boli nervoase de la Universitatea din Halle între aa. 1876 și 1904 și a fost numit profesor asociat în 1882. În 1904 a demisionat din funcția de șef al policlinicii de boli nervoase și a deschis un spital de psihiatrie privat la Halle. A cercetat poliomielita și cefaleile și a scris manuale despre boli nervoase, ale măduvei spinării și ale creierului.

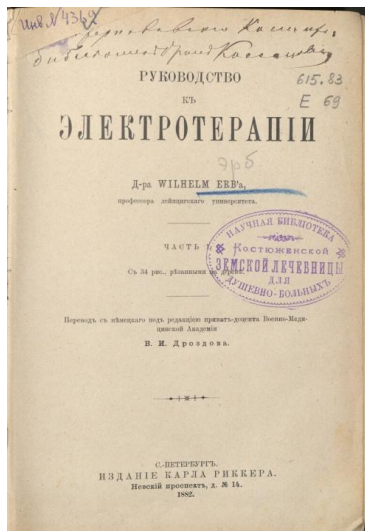
Partea I-a a manualului „Bolile sistemului nervos” în traducere din limba germană de Alexandru Cheremshchansky - medic al Clinicii de Boli Mintale și Nervoase de la Spitalul Clinic Militar din Sankt Petersburg, are ca titlu „Boli ale sistemului nervos periferic și ale nervului simpatic”. Volumul este înzestrat cu 56 de imagini inserate în text și se încheie cu un Index alfabetic de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано доктором Коссаковским»

24 x 16 cm

13.

1882

Erb, Wilhelm. Руководство к электротерапии. – Санкт-Петербург: Издание Карла Риккера. – 732 с.

Wilhelm Heinrich Erb (1840-1921) - neurolog german, profesor și șef al Clinicii neurologice de la Universitatea din Heidelberg. El a adus o contribuție semnificativă la dezvoltarea neurologiei moderne.

După ce a absolvit universitatea în 1861, a devenit profesor la Universitatea din Heidelberg. Sub îndrumarea lui Nikolaus Friedreich, el susține disertația pe tema „Proprietăți fiziologice și terapeutice ale trinitrofenolului”. În 1869 a primit titlul de conferențiar.

Din 1880, W. Erb s-a mutat la Leipzig, unde a ocupat funcția de profesor la catedra de patologie clinică și terapie. La acea vreme, orașul Leipzig era unul dintre centrele mondiale de dezvoltare a neurologiei.

Wilhelm Erb este cunoscut în primul rând pentru progresele obținute în identificarea, clasificarea și tratarea distrofiilor musculare, dintre care multe îi poartă încă numele. W. Erb a fost, de asemenea, pioner în utilizarea electricității în diagnosticul și tratamentul tulburărilor nervoase.

Este autorul a peste 250 de cărți medicale, inclusiv „Manualul de electroterapie” (Handbuch über die Elektrotherapie) și un studiu major despre paralizia coloanei vertebrale. Ghidul de electroterapie este prima ediție a unui manual de electroterapie. Această lucrare conține primele descrieri ale mai multor dereglări nervoase, fiind publicată în timp ce W. Erb era profesor de neurologie la Universitatea din Heidelberg.

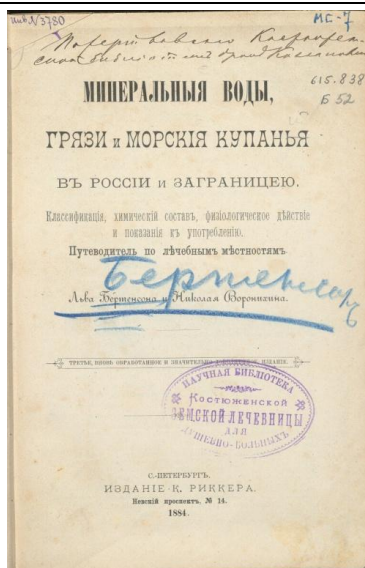
Volumul este înzestrat cu numeroase desene și Conține Index alfabetic de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

22 x 15 cm

14.

1884

Бертенсон, Лев. Минеральные воды, грязи и морские купанья в России и за границей. Классификация, химический состав, физиологическое действие и показания к употреблению. Путеводитель по лечебным местностям. - Санкт-Петербург: Издание Карла Риккера. – XXII, 425 с.

Lev B. Bertenson (1850-1929) - balneolog rus, doctor în medicină, profesor, născut la Odesa, într-o familie bogată de evrei din Nikolaev.

Lev Bertenson a absolvit Academia de Medicină Militară din Sankt Petersburg în 1872, a fost membru al Consiliului Medical Imperial și a diferitor societăți științifice din Rusia. Ca medic-practician, s-a bucurat de o mare faimă și popularitate la sfârșitul sec. XIX.

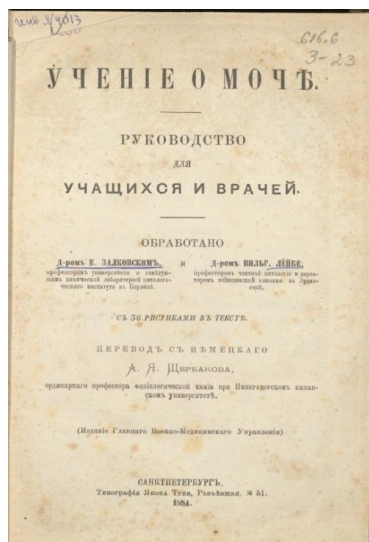
Ghidul “Ape minerale, tratament cu nămol și băi marine în Rusia și în străinătate. Clasificare, compoziție chimică, acțiune fiziologică și indicații de utilizare” este constituit din capitolele: Ape minerale; Nămol mineral; Băi marine; Instrucțiuni privind indicarea apelor minerale, a nămolului și a băilor marine în tratarea bolilor cronice; Orientări practice pentru tratarea cu ape. Publicația este înzestrată cu o hartă mare pliabilă a celor mai importante locuri balneologice din Europa (ape minerale, băi marine, stații climatice și montane) și conține Index alfabetic de materii

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

24 x 16 cm

15.

1884

Учение о моче. Руководство для учащихся и врачей / ред. Е. Залковский и В. Лейбе. – Санкт–Петербург: Типография Якова Трейя. – 842 с.

„Învățătură despre urină. Ghid pentru studenți și medici”, tradus din limba germană de A. Scherbakov și prelucrată de Dr. E. Zalkovski și Dr. V. Leibe. Cartea începe cu o dedicație lui Rudolf Virchow (1821-1902) - medic și renumit patolog german, la celebrarea a 25 de ani de predare la Universitatea din Berlin.

Acest îndrumar are ca scop să atenueze dificultățile medicului. Autorul a încercat cu cea mai mare asiduitate să prezinte și să completeze cu propriile cercetări cele mai importante momente în analiza urinei, precum și aspectele adiacente acestora care sunt importante în fiziologie și patologie.

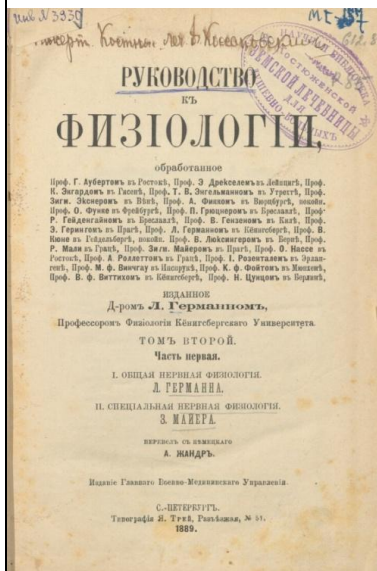
Publicația conține 56 de figuri inserate în text.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

24 x 15 cm

16.

1885-1889

Германн, Лудимар. Руководство к физиологии. Том II-VI. – Санкт-Петербург: Типография Якова Трейя. – IV, 384 с.

Ludimar Hermann (1838-1914) - fiziolog și fonetician german. În perioada aa. 1855-1859 a studiat medicina la Universitatea din Berlin, în 1865 a devenit docent în fiziologie, în 1868 - profesor de fiziologie la Zurich, în 1884 - profesor la Königsberg.

Lucrările lui L. Herman se referă la fiziologia generală nervoasă și musculară și la electricitatea animală. L. Herman a descoperit curenții de repaus în mușchi și nervi, dovedind că părțile lor moarte devin electronegative față de cele vii.

În plus, L. Herman a fost primul care a explicat procesul de digestie prin descompunerea proteinelor prin hidroliză acidă.

Sub redacția lui L. Hermann, a fost publicat în perioada 1879-1885 „Ghidul de fiziologie” în șase volume (tradus în limba rusă), care oferă un rezumat al cunoștințelor fiziologice ale vremii. Mulți fiziologi germani eminenti au luat parte la compilarea manualului.

Volumele conțin numeroase figuri, tabele, ilustrații.

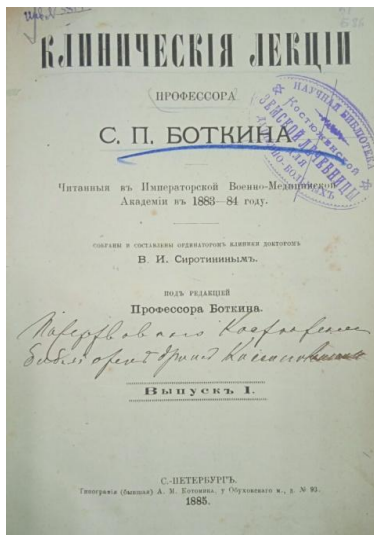
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

23 x 15 cm

17.

1885

Клинические лекции профессора С. П. Боткина. Читанные в Императорской Военно-Медицинской Академии в 1883-1884 году / Сост.: В. Н. Сиротинин и ред. проф. С. П. Боткин. - Санкт-Петербург: Типография А. М. Котомина. – 164 с.

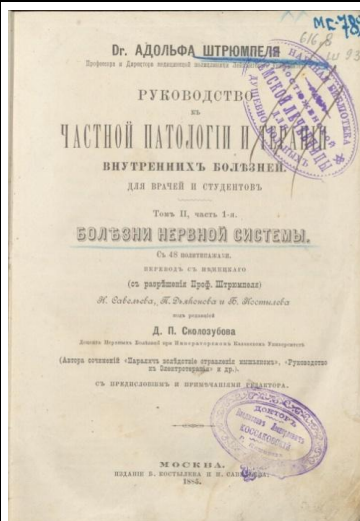
Culegerea „Prelegeri clinice ale profesorului S. Botkin” este prima ediție și include prelegeri susținute de S. Botkin la Academia Medicală Militară Imperială în 1884-1885. Scrierile sunt întocmite de stagiarul clinicii - dr. V. N. Sirotinin, sub conducerea profesorului Botkin și includ capitolele: Din prelegerile despre febra tifoidă; Despre cloroză; Anemie pernicioasă; Inflamația difuză a rinichilor; Reumatismul articular acut; Anevrismul de aortă ascendentă; Mobilitatea crescută a rinichilor; Mobilitatea splinei; Deplasarea și mobilitatea ficatului.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

23 x 15 cm

18.

1885

Штрюмпель, Адольф. Руководство к частной патологии и терапии внутренних болезней: Для врачей и студентов. Том II, Часть 1-я. – Москва: Издание В. Костылева, Н. Савельева. – 421 с.

Strümpel Adolf (1853-1925) - neuropatolog și terapeut german. Lucrările lui A. Strümpel sunt dedicate paraliziei spinale spastice, bolilor sistemice ale măduvei spinării și encefalitei. El a descris paraplegia familială spastică, o serie de simptome neurologice și sindroame care îi poartă numele.

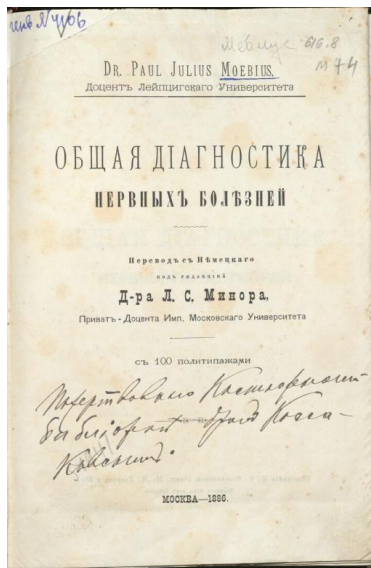
„Ghidul pentru patologia clinică și terapia bolilor interne. Pentru medici și studenți” este o ediție antumă a lui Adolf Shtrumpel și include capitolele: Boli ale sistemului nervos; Nevroze vasomotorii și trofice; Boli ale măduvei spinării; Boli ale bulbului rahidian; Nevroză fără modificări anatomice specifice.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковскій. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

1886

Moebius, P. Общая диагностика нервных болезней. – Москва: Типография М. Г. Волчанинова. – 399 с.

Paul Julius Moebius (1853-1907) - psihiatru și neurolog german, doctor în filozofie și doctor în medicină.

În 1870, P. Moebius s-a înscris la Universitatea din Leipzig, unde a studiat teologia și filozofia, iar în 1873 a obținut titlul de doctor în filozofie. Din 1873 a studiat medicina la universitățile din Jena și Marburg, iar în 1877 a primit titlul de doctor în medicină.

După demobilizare, Paul Moebius s-a întors la Leipzig, unde a deschis un cabinet privat și a lucrat ca asistent al neurologului Adolf von Strumpel în Clinica universitară, iar în 1883 a primit dreptul de a practica neurologia de sine stătător. Din 1883 până în 1893, P. Moebius a fost asistent universitar la Universitatea din Leipzig, după care, până la sfârșitul vieții, a practicat ca neurolog și psihiatru în orașul natal.

În lucrările sale științifice, care au găsit un cerc larg de cititori nu numai în rândul medicilor, ci și în societate, P. Moebius contribuie cu multe opinii originale la elucidarea naturii și originii slăbiciunii nervoase, a predispozițiilor nervoase. Numele său îl poartă „sindromul Moebius”, pe care l-a descris pentru prima dată în 1888 (o afecțiune asociată cu boala Graves), precum și „sindromul Leiden–Moebius” - distrofie musculară, pe care a studiat-o împreună cu Ernst Victor von Leiden.

Monografia ”Diagnosticul general al bolilor nervoase” relatează despre diagnosticarea bolilor nervoase, la bază fiind observația cauzei apariției bolii. În procesul consultării pacientului se stabilește tabloul general al simptomelor, caracterul și localizarea acestora. Diagnosticarea ca disciplină reprezintă în majoritatea cazurilor un studiu al localizării bolii. La necesitate, se stabilesc indicații diagnostice referitor la tipurile specifice de durere. În contextul subiectului dat, se propune respectarea ordinii obișnuite în care este examinat pacientul.

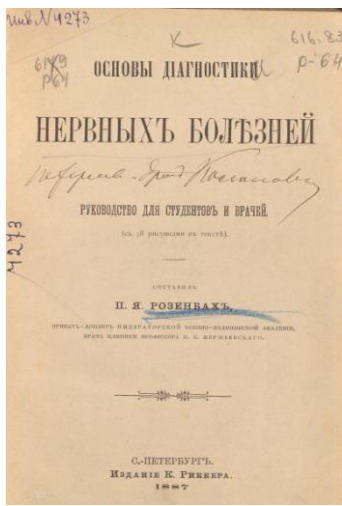
Publicația conține numeroase ilustrații și se încheie cu un Index alfabetic de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

22 x 15 cm

20.

1887

Розенбах, П. Я. Основы диагностики нервных болезней: Руководство для студентов и врачей. – Санкт-Петербург: Издание К. Риккера. – 331 с.

Pavel Rosenbach (1858-1918) - psihiatru rus. S-a născut la Königsberg, dar și-a făcut studiile în Rusia, absolvind cu medalie de aur Gimnaziul al VI-lea din Sankt Petersburg (1876) și Academia Imperială de Medicină Militară. În 1883 și-a susținut teza pentru gradul de doctor în medicină.

Din 1885, P. Rosenbach a activat la Clinica de Boli Nervoase și Mintale a Academiei de Medicină Militară, unde a predat cursuri despre boli nervoase și psihice. A fost, de asemenea, profesor la Institutul de Psihoneurologie și profesor asistent la Universitatea din Sankt Petersburg.

Din 1904, a fost șef de departament Boli psihice de la Spitalul Militar "Nikolaev" din Sankt Petersburg.

Publicația „Bazele diagnosticului bolilor nervoase. Ghid pentru studenți și medici” este o prezentare sistemică și include informații anatomice și fiziologice despre sistemul nervos central, pe de o parte, iar pe de altă parte - material pentru evaluarea științifică a simptomelor individuale, pe care se bazează diagnosticul bolilor nervoase precum și metodele lor de cercetare.

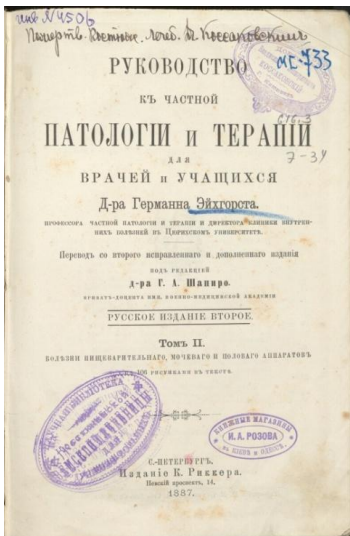
Cartea începe cu o prefață, se încheie cu concluzii și conține ilustrații.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано доктором Коссаковским»

21 x 14 cm

21.

1887

Эйхгорст, Герман. Руководство к частной патологии и терапии для врачей и учащихся. Том II-IV. - Санкт-Петербург: Издание К. Риккера. - 690 с.

Hermann Ludwig Eichhorst (1849-1921) - medic generalist german. A studiat la Universitatea din Königsberg unde și-a susținut teza de doctorat în 1873. În 1876 a fost numit în funcția de profesor de dermatologie și pediatrie la Universitatea din Jena și un an mai târziu s-a transferat la Clinica medicală a Universității din Gottingen. În 1884 a devenit profesor de terapie la Universitatea din Zurich și director al unei clinici medicale.

“Ghidul de patologie clinică și terapie pentru medici și studenți” este a treia ediție în limba rusă, publicată la editura lui K. L. Rikker și este cea mai cunoscută lucrare a doctorului Hermann Eichhorst sub redacția Dr. G. A. Shapiro, docent al Academiei Medicale Militare Imperiale.

Volumele conțin informații despre: boli ale organelor circulatorii și respiratorii; boli ale aparatului digestiv, urinar și reproductiv; boli ale nervilor, mușchilor și pielii, cu includerea a numeroase figuri în text.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

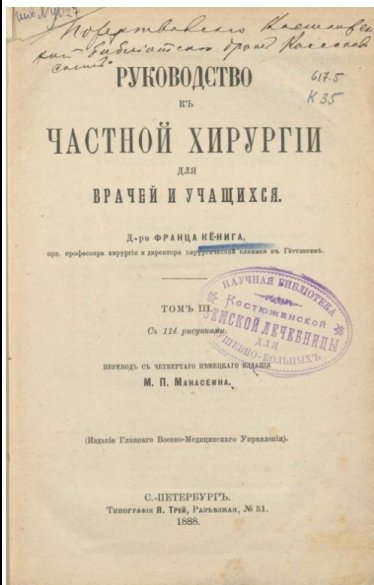
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковскій. г. Кишиневъ»

Ștampila librăriei «Книжные магазины М.А. Розова въ Киевѣ и Одессѣ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

24 x 16 cm

22.

1888

Кёниг, Франц. Руководство к частной хирургии для врачей и учащихся. Том 3. - Санкт-Петербург: Типография Якова Трейя. - 732 с.

Franz König (1832-1910) - chirurg german. A studiat medicina la Marburg și Berlin, doctor în medicină (1855). În 1869 a fost invitat ca profesor de chirurgie la Rostock, iar în 1875 la Göttingen. F. Koenig era renumit pentru erudiția sa deosebită.

Dintre numeroasele sale lucrări, au fost foarte cunoscute următoarele: „Ghid pentru studiul chirurgiei clinice” în 3 volume, în mai multe ediții și a fost tradus în aproape toate limbile europene (de asemenea, în limba rusă) și „Un ghid de chirurgie generală”.

În volumul „Ghidului de chirurgie clinică pentru medici și studenți” - ediție antumă a lui Franz König, sunt descrise bolile coloanei vertebrale, bolile membrelor superioare, bolile membrelor inferioare. Autorul descrie simptomele, cursul bolilor și metodele de tratament al acestora.

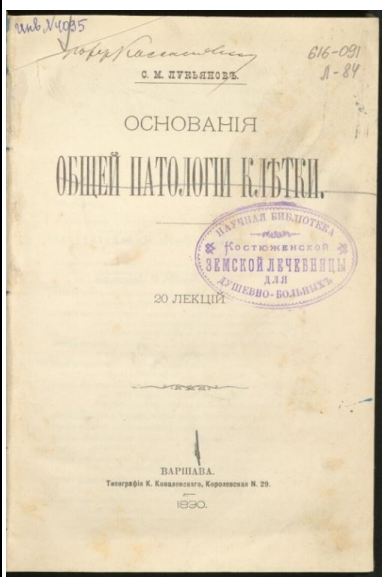
Cartea este bogat ilustrată.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

23 x 15 cm

23.

1890

Лукьянов, С. Основания общей патологии клетки. - Варшава: Типография К. Ковалевского. - 392 с.

Lukyanov Serghei M. (1855-1935) - epidemiolog, scriitor și om de stat rus.

După ce a absolvit gimnaziul clasic din Irkutsk cu medalie de aur, în 1874 a intrat la Academia de Medicină și Chirurgie din Sankt Petersburg. La sfârșitul cursului în 1879, și-a continuat activitatea științifică la academie sub îndrumarea profesorului S. P. Botkin. În 1883 și-a susținut Teza de doctorat.

S. Lukyanov a fost profesor de patologie generală la Varșovia, unde a înființat un laborator model și a predat un curs de patologie generală. Curând acest curs a servit drept bază pentru editarea unei cărți separate - „Bazele patologiei generale a celulei” (1890), constituite din 20 de lecții. Publicația a fost tradusă în limbile germană (1891) și franceză (1895). Autorul a dedicat ediția germană profesorului său K. Ludwig.

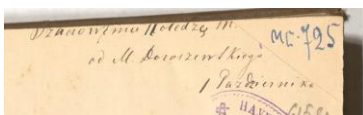
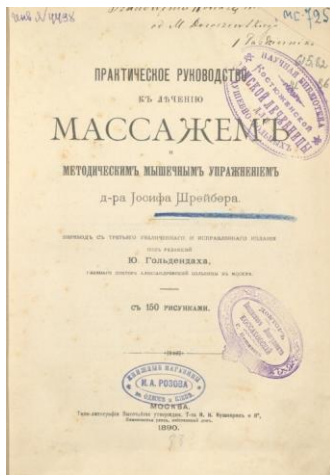
Cartea este însoțită de note cu explicații literare și de altă natură, care pot servi ca referințe în scopul familiarizării cu conținutul textului principal.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

22 x 15 cm

24.

1890

Шрейбер, И. Практическое руководство к лечению массажем и методическим мышечным упражнением. – Москва: Типография И. Н. Кушнерева и К^о. – 373 с.

Johann Friedreich Schreiber (1705-1760) - doctor în medicină la Universitatea Leiden, profesor al școlilor spitalicești din Sankt Petersburg, membru al Academiei Imperiale de Științe și al Academiei Romane a Naturaliștilor.

„Ghid practic de tratament cu masaj și exerciții musculare metodice” este o traducere din germană a ediției a 3-a, cu adăugiri și corectări, sub redacția lui Yu. Goldendakh – medic șef al Spitalului „Sfântul Ierarh Alexie” din Moscova.

Această lucrare își propune să fie însoțitor fidel al unui medic practician din acea vreme în tratamentul mecanic al diferitor boli (mecanoterapie). Scopul acestei lucrări este de a oferi medicului-practician o prezentare clară a tratamentului mecanic cu ajutorul unor cazuri detaliate din propria practică a autorului. Pe de o parte, se acordă atenție dificultăților și accidentelor individuale, iar pe de altă parte, sunt date instrucțiuni cu tehnici și metode în sine. Ediția conține rezultatele cercetărilor în domeniul fiziologiei referitor la influența manipulărilor mecanice asupra metabolismului, asimilării, tensiunii arteriale și senzației de căldură. Istoria mecanoterapiei este completată de date documentare despre utilizarea metodelor descrise în Japonia și China.

Cartea conține 150 de desene inserate în text.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

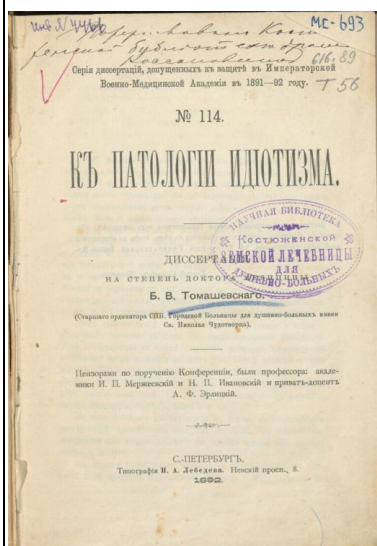
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковскій. г. Кишиневъ»

Ștampila librăriei «Книжные магазины М.А. Розова въ Одессѣ и Кіевѣ»

Dedicație cu autograf (în limba poloneză) «Szanownemu koledze W., od M. Doroszewskiego». 1 października» („Dragului coleg W., de la M. Doroszewskiego”. 1 octombrie”)

23 x 16 cm

25.

1892

К патологии идиотизма: диссертация на степень доктора медицины Б. В. Томашевского. - Санкт-Петербург: Типография Н. А. Лебедева. – 186 с.

Tomășevski Bronislav V. (1850 — 1908) - psihiatru, doctor în medicină, profesor, consilier de stat, rezident, profesor asistent, profesor al Institutului Psihoneurologic și Academiei Medicale Militare, Director al Spitalului de Psihiatrie din Sankt Petersburg „Sf. Nicolae Făcătorul de Minuni”.

În 1891 și-a susținut teza de doctorat „Despre patologia idiotiei”.

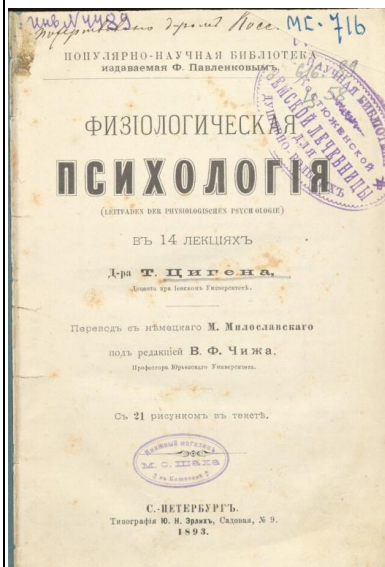
În teza de doctorat „Despre patologia idiotiei”, pe baza a cinci observații clinice și anatomice proprii ale autorului, sunt descrise unele probleme de patologie clinică și anatomie patologică a idiotiei, hipertrofie cronică și scleroză primară a creierului - meningoencefalită cronică difuză.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

23 x 16 cm

26.

1893

Циген, Теодор. Физиологическая психология в 14 лекциях. - Санкт-Петербург: Типография Ю. Н. Эрлиха. – 190 с.

Georg Theodor Ziehen (1862–1950) - neurolog, psihiatru, psiholog, filozof german, profesor la Utrecht, Halle și Berlin (din 1904).

După absolvirea liceului, a decis să devină doctor, așa că a intrat la Universitatea din Würzburg, unde a studiat timp de patru semestre, apoi și-a continuat studiile la Universitatea din Berlin.

A ales ca specialitate medicală psihiatria pentru a îmbina medicina cu filozofia; în timpul studiilor a acordat o atenție considerabilă cercetării lucrărilor filozofice, dar s-a angajat și în medicina empirică. La Berlin a urmat cursuri despre anatomia și fiziologia creierului, matematică și fizică teoretică.

În 1885 a susținut doctoratul în medicină, și în același an, a primit un post de asistent într-un spital privat de psihiatrie din Görlitz. În 1917, s-a transferat ca profesor la Departamentul de Filozofie de la Universitatea din Halle, unde a predat nu numai psihologia, ci și istoria filozofiei și alte discipline filozofice.

În total, a scris peste 450 de lucrări în neurologie, psihologie, neuroanatomie și alte discipline conexe.

Manualul „Psihologie fiziologică în 14 prelegeri” a apărut în urma cursurilor de psihologie fiziologică pe care autorul le-a predat la Universitatea din Jena timp de câțiva ani și constituie un studiu al dependenței fenomenelor senzoriale de stimulienții externi.

Manualul conține diverse figuri.

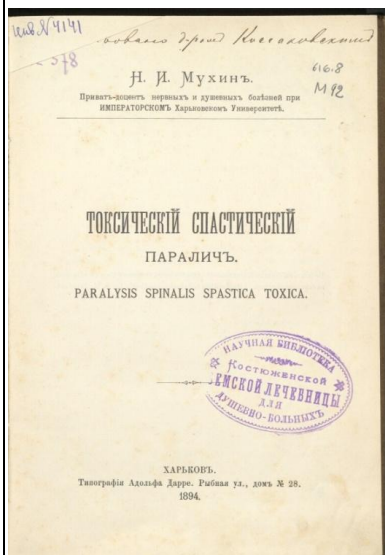
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ștampila librăriei «Книжный магазинъ М. С. Шаха. въ Кишиневѣ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

19 x 12 cm

27.

1894

Мухин, Н. Токсический спастический паралич. – Харьков: Типография Адольфа Дарре. – 217 с.

Mukhin Nikolai I. (1863-1926) - medic rus, psihiatru și neurolog, lector, scriitor științific. În 1887 a absolvit Facultatea de Medicină a Universității din Harkov, unde din 1888 până în 1892 a fost asistent la Catedra de boli nervoase și psihice, iar din 1892 până în 1895 - docent.

În 1892 devine doctor în medicină, în 1895 - profesor la catedra de patologie privată a Universității din Varșovia. A publicat aproximativ 30 de lucrări, dintre care una din cele mai importante monografii este „Paralizia spastică toxică” al cărei obiect de studiu este *mielita sifilitică* după teoria lui Erb. Publicația include capitolele: Cazuistica; Analiza statistică a materialului; Tabloul clinic, evoluția și rezultatele; Etiologia; Anatomia patologică; Patologia; Patogeneza; Diagnoza, terapia, concluzii.

Cartea începe cu o dedicație din partea autorului pentru profesorul și mentorul său - Pavel I. Kovalevsky, după care urmează Prefața și se încheie cu Bibliografie.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

23 x 16 cm

Publicații în limba franceză: ghiduri, tratate, manuale etc.

28.

1866

Valleix F. L. I. Guide du medecin praticien: Resumé générale de pathologie interne et de thérapeutique appliquées. Tome 2-5. – Paris: J.-B. Bailliere et Fils.

François Louis Isidore Valleix (1807-1855) – medic pediater francez. A studiat medicina la Paris, unde în 1831 a început să lucreze ca medic practician. În 1835 a susținut teza de doctor în științe medicale. A activat în calitate de medic la Spitalul Central din Paris. În 1834 a devenit membru al Uniunii Anatomice de la Paris. Numele său este adesea asociat cu definiția *punctele Valleix*, care sunt descrise ca puncte superficiale de-a lungul cursului nervilor, presiunea asupra cărora este dureroasă în cazurile de nevralgie.

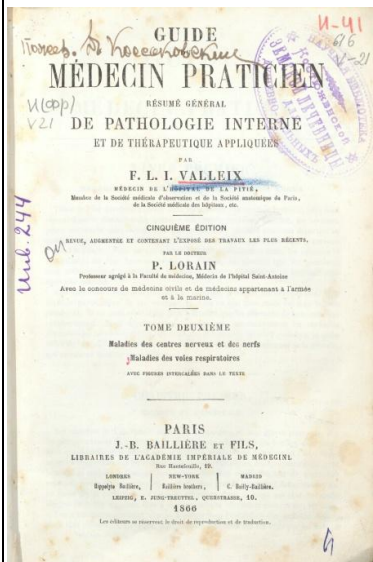
Publicația „Ghid pentru medicii practicieni. Rezumat general al patologiei interne și terapiei aplicate” este una din operele de bază ale autorului. Volumele au următorul conținut: V. 2. Boli ale centrilor nervoși și ale nervilor. Boli ale tractului respirator; V. 3. Boli ale aparatului circulator; V. 4. Boli ale tractului digestiv. Boli ale anexelor tractului digestiv. Boli ale aparatului genito-urinar; V. 5. Boli ale femeilor. Boli ale țesutului celular și ale sistemului musculo-scheletic. Boli ale pielii. Boli ale ochilor și urechilor. Intoxicații.

Volumul 5 conține Indice alfabetic pe materii pentru toate cinci volume.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «проф. доктор Коссаковский»

23 x 15 cm

29.

1867

Tardieu, A. Étude médico-légale et clinique sur l'empoisonnement. – Paris: J.-B. Bailliere et Fils. – XXII, 1072 p.

Tardieu Ambroise (1818-1879) – medic francez, considerat unul dintre fondatorii medicinei legale. Lucrările sale, prezentate într-un limbaj strălucit, concis și foarte precis, constituie o contribuție valoroasă la știința medicinei legale. Merită o atenție deosebită operele sale despre intoxicații («Mémoire sur l'empoisonnement par la strychnine», «Empoisonnement par la strychnine, l'arsenic et les sels de cuivre», «Etude médico-légale sur l'empoisonnement»).

În ceea ce privește intoxicația, Tardieu a cerut ca înainte de concluzia medico-legală despre prezența intoxicației să fie clarificată cu acuratețe imposibilitatea pătrunderii otrăvii în cadavru pe cale naturală sau accidentală, și nu pe cale penală.

În toate tratatele de medicină legală ale lui A. Tardieu, trebuie remarcată atenția deosebită pe care acesta a acordat-o dezvoltării unor concepte corecte despre îndatoririle profesionale ale unui expert.

„Studiul criminalistic și clinic al intoxicației” conține numeroase ilustrații în text. Ediția I, în colaborare cu Z. Roussin, conține partea de expertiză medico-legală referitoare la cercetarea chimică a otrăvurilor.

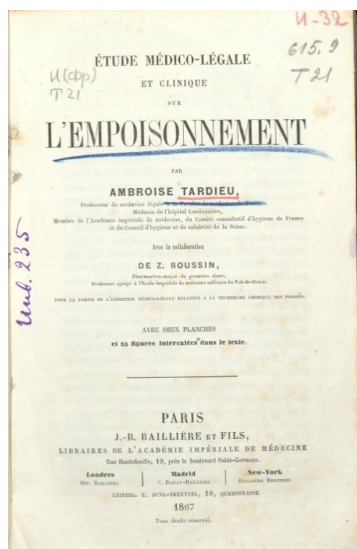
După ce a explicat condițiile în care are loc de obicei otrăvirea, A. Tardieu descrie simptomele și leziunile diferitor forme ale fiecărui fel de otrăvire. Încearcă apoi să determine cu precizie dozele la care începe acțiunea toxică a unei astfel de substanțe. La scrierea acestei lucrări, autorul se bazează pe principiile chimice, precum și pe cele fiziologice.

Publicația începe cu o prefață și se încheie cu un Index alfabetic de materii, care conține numeroase ilustrații.

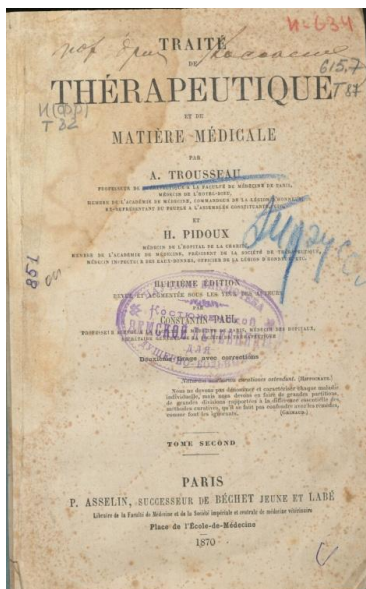
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «проф. доктор Коссаковский»

20 x 13 cm

30.

1870

Trousseau, A. Traité thérapeutique et de matière médicale. Tome II. - Paris: P. Asselin. – 1097 p.

Armand Trousseau (1801–1867) – medic, clinician și om politic francez. Unul dintre marii reprezentanți ai medicinei pariziene din sec. XIX. În 1839 a devenit șef al Spitalului Universitar din Paris, iar în 1850 - membru al Academiei de Medicină Franceză. A efectuat cercetări privind tuberculoza laringelui, scarlatina și febra tifoidă. El a introdus în practica medicală intubația endotraheală și traheostomia. Pe lângă munca de cercetare, A. Trousseau a devenit celebru pentru prelegerile sale.

„Tratat terapeutic și de științe medicale” este una dintre cele mai cuprinzătoare cărți, care conține o mulțime de informații, referințe și articole farmacologice. Există articole curioase precum cel despre obiceiul de a oferi copiilor coliere de chihlimbar pentru a-i proteja de helminți și convulsii în cazurile în care medicamentele obișnuite au eșuat.

Volumul 2 conține capitole despre: Excitarea sistemului muscular, medicamente stupefiante, anestezice, antispastice, tonice neurostenice, excitante, sedative și contrastimulante, antihelmințice.

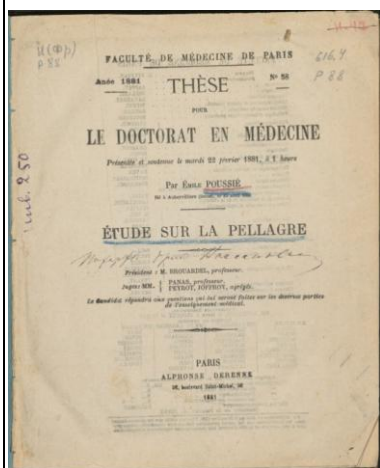
Publicația este înzestrată cu Index alfabetic de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «проф. доктор Коссаковский»

23 x 15 cm

31.

1881

Poussie, E. Etude sur la pellagre: Thèse pour le doctorat en médecine. - Paris: Alphonse Derenne. – 101 p.

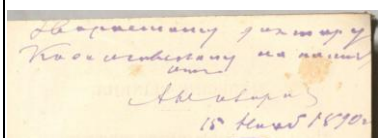
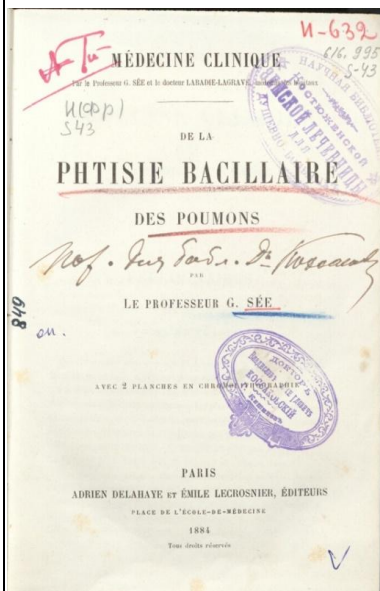
„Studiu despre pelagră” este o teză de doctor în medicină a lui Emile Poussie, susținută la 22 februarie 1881, la Facultatea de medicină din Paris. Publicația începe cu o dedicație membrilor familiei, prietenilor, profesorilor etc. și include: studiul pelagrei, simptomatologie, anatomie patologică, etiologie etc.

La sfârșitul cărții este un Index bibliografic.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «проф. доктор Коссаковский»

23 x 18 cm

Sée, G. De la phtisie bacillaire des Poumons. Avec 2 planches en chromolithographie. – Paris: Adrien Delahaye et Emile Lecrosnier. – 627 p.

Sée Germain (1818-1896) – medic francez, renumit prin lucrările sale în ergotism. Și-a dedicat teza sa ergotismului (1846) – o boală care apărea sub formă de îmbolnăvire în masă, ca urmare a consumului de alimente, în special pâine, preparate din secară comună.

Germain Sée a fost inspirat de metodele lui Claude Bernard și Armand Trousseau. El spunea că doctorul trebuie să aibă mereu un picior în spital, iar celălalt în laborator, punct de vedere excepțional în mediul medical francez al vremii.

Principalele contribuții ale lui G. Sée se referă la bolile cardiovasculare și pulmonare. De asemenea, a fost interesat de proprietățile terapeutice ale anumitor substanțe precum extractul de ergot din secară (în tratamentul bolilor cardiovasculare), salicilații (în tratamentul inflamațiilor precum reumatismul și guta), antipirina - pentru ameliorarea cefalgiilor, în final - la bromurile pentru tratamentul epilepsiei.

A fost ales membru al Academiei de Medicină în 1869. În 1880, a primit titlul de Comandant al Legiunii de Onoare. Este fondatorul revistei *La Médecine Moderne* și a colaborat cu regularitate cu revistele *L' Union médicale*, *Bulletin Général Thérapeutique* și *La Semaine médicale*.

Cartea "Infecția pulmonară bacilară" începe cu o Introducere, care conține subiectele: istorie, tradiție, definiția infecției pulmonare bacilare; planul de studii, după care urmează capitolele: studiul biologic al mico-organismelor; studiul bacililor; studiul anatomic, cauzalitatea, clinica, igiena, terapeutică. La sfârșit sunt anexate planșe însoțite de explicații.

Ștampila instituției «Научная Библиотека Костюженской Земской Лечебницы для Душевно-Больныхъ»

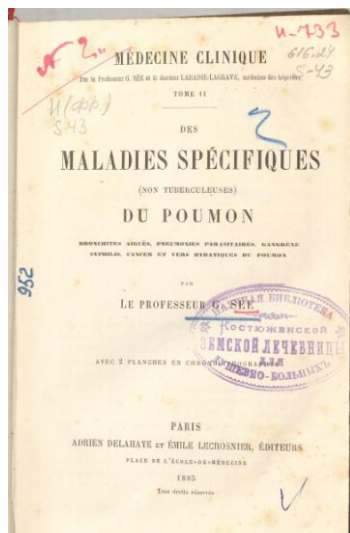
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковскій. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris: «пожертв. Др. Коссаковским»

Autograf cu dedicație: «Уважаемому Доктору Коссаковскому на память от А... (semnătura). 15 ноября 1890»

21 x 12 cm

33.

1885

Sée, G. Des maladies spécifiques (Non tuberculeuses) du Poumons. Bronchites Aigues, Pneumonies Parasitaires, Gangrène, Syphilis, Cancer et Vers Hydatiques du Poumon. – Paris: Adrien Delahaye et Emile Lecrosnier. – 519 p.

Volumul „Boli specifice (non-tuberculoase) ale plămânilor” conține informații despre: bronșita acută, pneumonia parazitară, gangrenă, sifilis, cancer pulmonar și viermi hidatici.

Cartea conține 2 plăci în cromolitografie.

Ștampila instituției «Научная Библиотека Костюженской Земской Лечебницы для Душевно-Больныхъ»

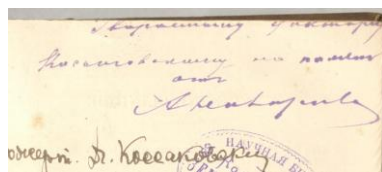
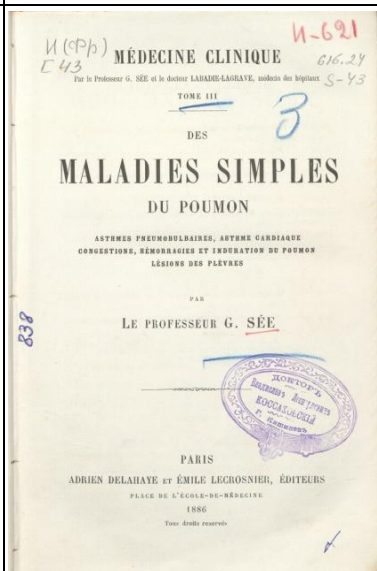
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковскій. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано др. Коссаковским»

Autograf cu dedicație «Уважаемому доктору Коссаковскому на память от Ар... (semnătura)»

21 x 12 cm

34.

1886

Sée, G. Des maladies simples du Poumon. Tome III. Asthmes pneumobulbaires, asthme cardiaque, congestions, hémorragies et induration du poumon: Lésions des plèvres. – Paris: Adrien Delahaye et Emile Lecrosnier. – 627 p.

Volumul III al publicației „Boli specifice (non-tuberculoase) ale plămânilor” include capitolele: astmul bronșic, astmul cardiac, congestione, hemoragii, leziuni ale pleurei.

Ștampila instituției «Научная Библиотека Костюженской Земской Лечебницы для Душевно-Больныхъ»

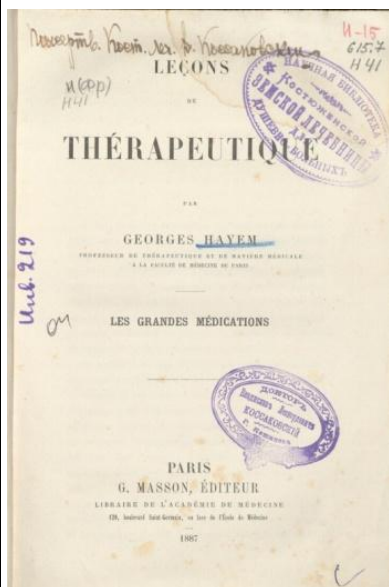
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковскій. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано др. Коссаковским».

Autograf cu dedicație: «Уважаемому Доктору Коссаковскому на память от А. ... (semnătura)»

21 x 13 cm

35.

1887

Hayem, G. Leçons de thérapeutique. T. 1-2: Les grandes médications.
– Paris: G. Masson.

Georges Hayem (1841-1933) – medic și hematolog, născut la Paris. A fost un pioner în domeniul hematologiei și este menționat pentru studiile sale privind formarea leucocitelor și eritrocitelor. El a efectuat prima numărare precisă a trombocitelor din sânge și este acreditat pentru dezvoltarea unei soluții de biclorură de mercur, clorură de sodiu și sulfat de sodiu pentru diluarea sângelui înainte de numărarea eritrocitelor cu un hemocitometru. De asemenea, el a introdus o soluție intravenoasă de ser fiziologic pentru tratamentul holerei asiatice. În 1872 a fondat revista *Journal des sciences médicale*, editată în Franța și în străinătate.

Partea I „Lecții de terapie. Principalele medicamente” formează un studiu compus din 29 de lecții cu teme: medicamente, metode terapeutice, medicamente dezinfectante, stenice, antipiretice, antiflogistice etc. Volumul începe cu o prefață și conține un Index alfabetic de materii.

Partea a II-a “Lecții de terapie. Medicamente” este compusă din 37 de lecții cu teme: acțiune medicamentoasă, medicamente antihidrooptice, hemostatice, de recuperare, antianemice, antidiabetice, medicamente pentru obezitate, antipiretice etc. Volumul conține ilustrații și este însoțit de un Index alfabetic de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»,

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Косскавский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

22 x 15 cm

Sée, G. Du régime alimentaire: Traitement hygiénique des maladies. – Paris: Adrien Delahaye et Emile Lecrosnier. – 744 p.

Publicația „Regimul de alimentare în cazul diferitor maladii” este compusă din 2 părți. Partea I conține noțiuni generale despre regimul alimentar, recomandări alimentare pentru diferite categorii sociale și include capitolele: rolul fiziologic al alimentelor; clasificarea practică uzuală a substanțelor alimentare; noțiuni generale despre digestie; procese chimice ale digestiei; procese chimice intestinale; digestibilitatea alimentelor, încorporarea alimentelor: avantaje și dezavantaje, băuturi, regim obișnuit alimentar corespunzător profesiilor de muncitori, soldați, lucrători intelectuali, dieta în funcție de vârstă și sex, alimente artificiale și sisteme exclusive de alimentare, proprietăți dinamice și de reconstituire ale alimentelor.

Partea a II-a conține recomandări de alimentare pentru diferite maladii și este structurată după capitolele: gastrite, tratamentul alimentar al gastritelor cu dispepsie sau nevroză atonică, intestine, febrilitate, dietă în ciroze, anemii, neuropatii, gută, diabet, igiena alimentară și musculară pentru diabetici, tratamentul igienic al obezilor, pierderi în greutate: alimente, băuturi, exerciții fizice ale persoanelor obeze, cardiace; tratament igienic al cardiacilor, albuminurie, tratament igienic în albuminurie.

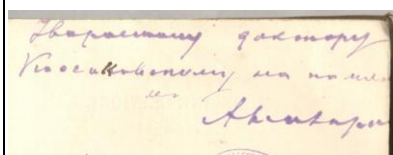
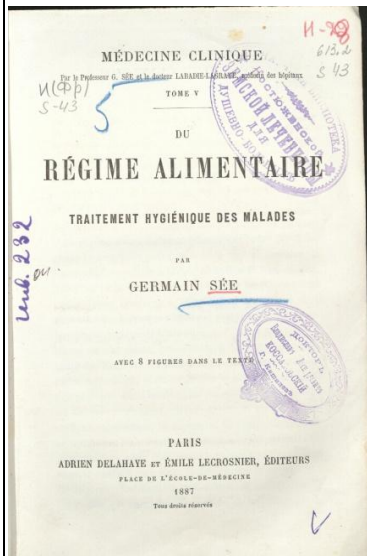
Publicația este însoțită de tabele.

Ștampila instituției «Научная Библиотека Костюженской Земской Лечебницы для Душевно-Больныхъ»

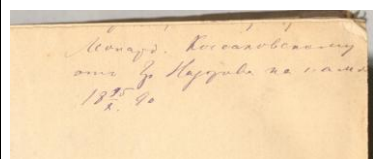
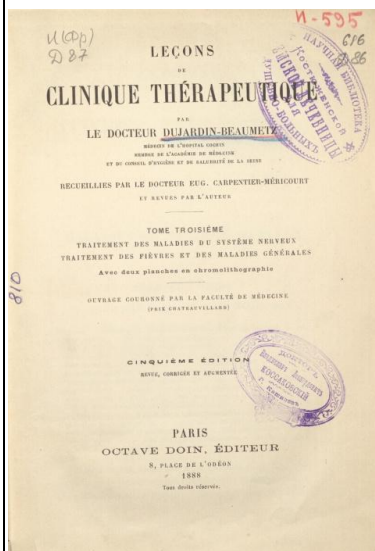
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковскій. г. Кишиневъ»

Autograf cu dedicație: «Уважаемому доктору Коссаковскому на память от Ав... (semnătura)»

21 x 13 cm

37.

1888

Dujardin-Beaumetz, G. O. Leçons de Clinique thérapeutique. Tome 1-3. – Paris: Octave Doin.

Georges Octave Dujardin-Beaumetz (1833–1895) - medic și igienist francez. A studiat medicina la Paris, a susținut doctoratul în medicină cu teza „Ataxie locomotoră”, iar 3 ani mai târziu a început să lucreze ca șef de clinică la facultatea de medicină. El exercita funcțiile de doctor epidemiolog al departamentului „Sena”. Fiind doctor în spitalele din Paris, a experimentat în 1873 injecțiile intravenoase împreună cu Pierre Charles Édouard Potain.

A fost membru al Academiei de medicină și al Legiunii de Onoare, redactor la „Buletin general de terapie medicală, chirurgie, obstetrică și farmaceutică”.

Volumele „Lecții clinice terapeutice” prezintă interes științific și istoric și înglobează 3 volume: 1. Tratamentul bolilor inimii și aortei, stomacului și intestinului; 2. Tratamentul bolilor de ficat, rinichi, plămâni, pleură, laringe și faringe; 3. Tratamentul bolilor sistemului nervos, tratarea febrei și a bolilor generale.

Volumul 2 conține două plăci de cromolitografie.

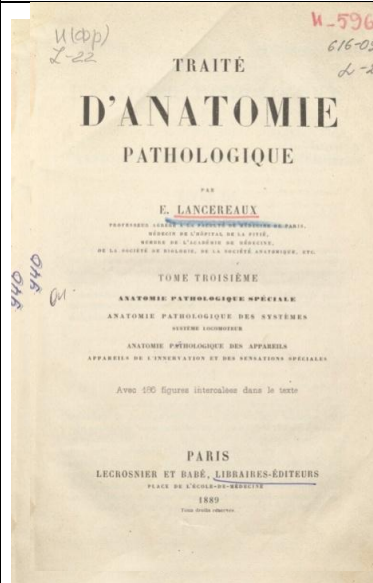
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Autograf cu dedicație «Дорогому товарищу Владиславу Леонард. Коссаковскому от д-ра Г. Назарова на память. 15.10.1890»

23 x 16 cm

38.

1889

Lancereaux, E. Traité d'anatomie pathologique. Tome 3. – Paris: Lecrosnier et Babé. – 1027 p.

Étienne Lancereaux (1829–1910) - medic francez născut la Brécy-Brières. El este recunoscut pentru contribuțiile de pioner aduse în cunoașterea diabetului zaharat. A studiat medicina la Reims și Paris, susținând doctoratul în medicină în 1862, devenind medic la Spitalul de la Pitié, iar mai târziu în cariera sa, a fost numit președinte al Academiei Naționale de Medicină. Cel mai cunoscut elev al său a fost Nicolae Paulescu (1869–1931) - descoperitorul insulinei. Pe lângă diabet, a contribuit la cercetările despre alcoolism, sifilis, forme infecțioase de icter și transmiterea tifosului prin apă.

„Tratatul de anatomie patologică” este o reproducere a unei lucrări istorice importante, un studiu general al fazelor succesive prin care corpul omului trece de la naștere până la moarte, servind drept introducere în întreaga lucrare. Menit să dea o idee asupra modului în care țesuturile vii se nasc, se formează și se dezvoltă, acest studiu oferă informații despre modificările organice care survin odată cu vârsta; astfel servind drept bază pentru o clasificare naturală a majorității leziunilor nonaccidentale, adică care nu constituie rezultatul unui traumatism.

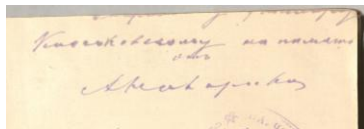
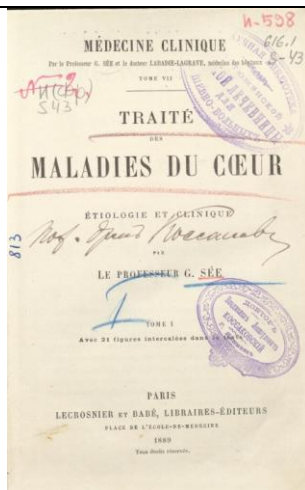
Publicația este structurată în capitole: Sistemul locomotor (oase, cartilaje, articulații, mușchi, tendoane, aponevroze și ligamente); Aparatul de inervație (nervi, măduva spinării, creier, așa-numitele glande vasculare, organe de simț).

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

23 x 15 cm

39.

1889

Sée, G. Traité des maladies du cœur. – Paris: Lecrosnier et Babé. – 646 p.

„Tratat al bolilor de inimă” începe cu un studiu preliminar al clasificării bolilor de inimă și conține capitolele: Endocardita în general; Dispneea; Pulsul; Tensiunea arterială; Inima și vasele; Tulburări ale circulației cerebrale și leziuni faciale și oculare; Insuficiență aortică etc.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

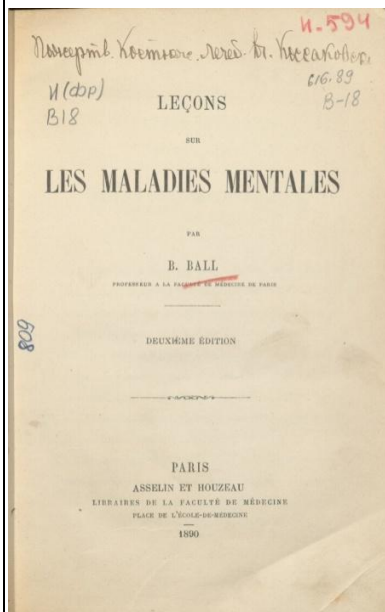
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссовский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

Autograf cu dedicație: «Уважаемому доктору Коссаковскому на память от А... (semnătura)

21 x 12 cm

40.

1890

Ball, B. Leçons sur les maladies mentales. – Paris: Asselin et Houzeau. - 1042 p.

Benjamin Ball (1833–1893) - medic neurolog francez de origine engleză și elvețiană, primul titular al catedrei de boli mintale la Universitatea Sainte-Anne și membru al Academiei de Medicină din Franța. Benjamin Ball a studiat medicina la Paris, a fost promovat drept Cavaler al Legiunii de Onoare. De-a lungul carierei, a publicat numeroase lucrări: *De la morfinomanie* (1885) - o lucrare de pionerat în domeniul dependenței de droguri, în care B. Ball a evidențiat toxicitatea cocainei; „Nebunia erotică” (1888); „Delirul persecuției” sau „Lecții despre bolile mintale” (1890).

Benjamin Ball, care vorbea fluent șapte limbi, a publicat numeroase articole științifice în reviste medicale străine. În 1890, a moderat primul Congres de Medicină Mintală de la Rouen.

Publicația „Lecții despre bolile mintale” este compusă din 53 de lecții cu titlurile: medicina mintală de-a lungul secolelor, demența în general, elemente morbide ale demenței, vedenii și halucinații, concepții delirante și impulsuri irezistibile, starea fizică a alienaților, leziuni anatomice ale demenței etc.

Cartea începe cu o prefață și se încheie cu un Index alfabetic de autori și de materii.

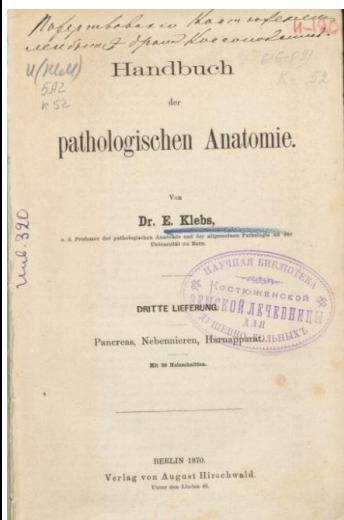
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

22 x 14 cm

Publicații în limba germană: manuale, monografii etc.

41.

1868

Klebs, Edwin. Handbuch der pathologischen Anatomie. Bd. 1, 3. – Berlin: Verlag von August Hirschwald. – 528 p.

Theodor Albrecht Edwin Klebs (1834-1913) - originar din Königsberg și contemporan cu Louis Pasteur și R. Koch, a avut o experiență de neegalat în anatomia patologică și a obținut recompense științifice comparabile cu alți mari bacteriologi europeni. E. Klebs a studiat medicina la Königsberg cu Rathke, Helmholtz și alții, la Berlin și-a susținut disertația în limba latină despre tipurile de tuberculoză care afectează intestinele - parte a unui subiect general care a dominat interesele sale de investigație de-a lungul întregii vieți. După ce a practicat pentru o scurtă perioadă în Königsberg, E. Klebs a fost numit docent privat în patologie generală și asistent la Institutul de fiziologie la Wittich. A publicat studiile despre înglobarea parafinei și a proiectat medii solide pentru cultura bacteriană.

„Manualul de anatomie patologică” este editat în trei volume, consacrate lui Rudolf Virchow, medic și renumit patolog german, fondator al patologiei celulare, în calitate de „semn de mulțumire și plecăciune”.

În prefața primului volum, autorul relatează despre decizia de a scrie prezentul manual, luată după moartea lui A. Foerster - cercetător și scriitor, care s-a ocupat mulți ani de studierea domeniului. E. Klebs a adunat toate realizările sale într-un material didactic sistematizat. Autorul a decis să prelucreze aceste materiale, editându-le după metoda alinierii simple a informației acumulate. El consideră nefirească divizarea patologiei generale și anatomiei patologice generale. Ambele domenii se împletesc atât de reușit, încât reprezentarea lor printr-un singur specialist se face a fi extrem de necesară, adică un anatomist patologic trebuie să fie neapărat și patolog. Doar astfel el va fi capabil să aprecieze în mod corespunzător nevoile clinicianului, fără a deveni „servitorul” celui din urmă.

E. Klebs prezintă în prefață noțiunile de Patologie generală și anatomie patologică. „Anatomia patologică trebuie să fie studiată nemijlocit în baza cadavrului, preparatelor și schemelor anatomice. Fiecare parte a corpului are istoria lui și poate fi apreciată separat de celelalte.”

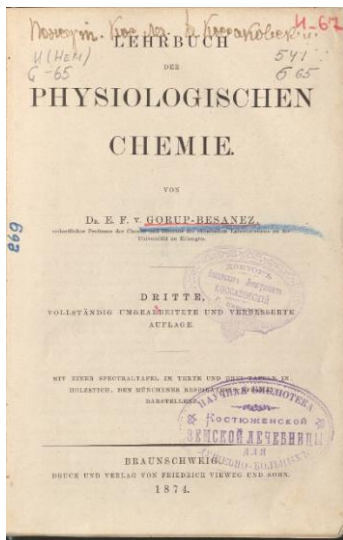
Autorul insistă, că sarcina examinării patologico-anatomice nu constă în confirmarea sau neconfirmarea diagnosticului clinic, ci mai degrabă în determinarea pe cât posibil a tuturor modificărilor organismului în fiecare caz individual, comparând și interpretând procesele din materialul general obținut.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский г. Кишиневъ»

22 x 14 cm

Gorup-Besanez, E. F. Lehrbuch der Physiologischen Chemie. – Braunschweig: Verlag von Friedrich V. und Sohn. – 895 p.

Eugen Freiherr von Gorup-Besanez (1817-1878) a studiat medicina la Graz, Viena, Padova și München (doctor în medicină-1842, examen medical de stat-1844). Apoi a lucrat la L. A. Buchner din München în domeniul chimiei fiziologice. El a folosit rezultatele investigațiilor sale inovatoare asupra metabolismului bilei la animale și la oameni în teza „Investigații asupra bilei”, depusă la facultatea de medicină a Universității din Erlangen în 1846. În 1847 a lucrat foarte mult în domeniul chimiei la F. Woehler din Goettingen. Peste doi ani a devenit profesor extraordinar de chimie organică la facultatea de medicină, iar în 1855, ca succesor al lui Kaestner - profesor titular de chimie la facultatea de filozofie. Concomitent a creat un laborator chimic modern, în care cu succes a pregătit un grup mare de studenți. Lucrările sale didactice au fost foarte solicitate.

„Manualul de chimie” în trei volume a devenit lucrarea sa de bază.

Cercetătorul E. Gorup-Besanez s-a orientat spre studierea metabolismului și produsele participante la crearea lui. În numeroase publicații a abordat subiecte de analiză a sângelui, urinei și laptelui, procesului de respirație și digestie în organismul sănătos, precum și în cel bolnav. E. Gorup-Besanez a evidențiat caracterul chimic și fizico-chimic important al proceselor metabolice.

„Manual de chimie fiziologică” este un manual conceput pentru predarea la universități, școli tehnice și pentru studiere individuală. Este compus din 4 secțiuni, iar fiecare secțiune include mai multe grupuri de subiecte.

Publicația conține tabele și anexe pliabile și se încheie cu un Index alfabetic de materii.

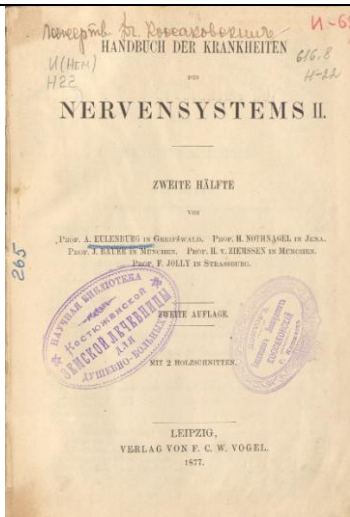
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковскій. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

21 x 14 cm

43.

1877

Handbuch der Krankheiten des Nervensystems II. – Leipzig: F. C. W. Vogel. – 180 p.

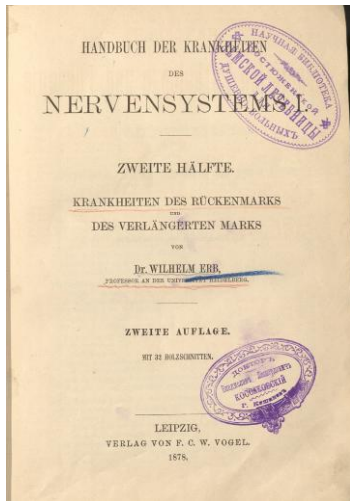
„Manualul de boli ale sistemului nervos” este compus din 5 capitole, fiecare fiind prezentat de coautori:

1. „Nevrozele trofice vasomotorice” de Adolph Eulenburg sunt parte a volumului complex prezentat și formează primul capitol. Aici sunt etalate informații despre istoricul, etiologia, patologiile sistemului nervos vasomotoric: hemicrania, angina pectorală, atrofia facială unilaterală progresivă, boala Basedow, atrofia musculară progresivă, pseudohipertrofia mușchilor, hipertrofia mușchilor. Sunt descrise imagini și anamneze ale bolnavilor, simptomele unice, schimbările anatomice, decurgerea bolii și pronosticurile însănătoșirii. Autorul descrie inclusiv procesul terapeutic.
2. „Epilepsia și eclampsia” de Carl Nothangel. În capitolul prezentat autorul explică noțiunile de epilepsie și eclampsie, etiologia bolii, anatomia, simptomatologia, formele, periodicitatea crizelor epileptice, patologiile, pronosticurile, metodele de tratament și urmările ei.
3. „Tetanus” de Jos. Bauer. Autorul prezintă într-un capitol amplu de aproximativ 55 de pagini boala *Tetanus* de la descrierea generală, patologiile anatomice, analiza simptomatice până la remedii, urmările bolii și pronosticurile după suportarea ei.
4. „Catalepsie, tremor, paralizie agitantă” de Albert Eulenburg este compusă din 3 părți cu descrierea etiologiei, patologiei, tabloului clinic și diagnosticului.
5. „Isterie și ipohondrie” de Friedrich Jolly este compusă din 2 părți: Isterie și Ipohondrie, cu o descriere amănunțită a acestora.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владиславъ Леонардовичъ Коссаковский. Г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано доктором Коссаковским»
21 x 15 cm

Erb, Wilhelm. Handbuch der Krankheiten des Nervensystems. Halfte 2. – Leipzig: F. C. W. Vogel. – 996 p.

Wilhelm Heinrich Erb (1840–1921) s-a născut la 30 noiembrie 1840 la Winweiler, în zona Bavareză. Activitatea științifică a derulat în esență la Heidelberg, etapa intermediară având loc la Leipzig. S-a concentrat pe studierea bolilor nervilor periferici și ai măduvei spinării, pe cercetarea bolilor sistemului muscular. Dorința de a studia neurologia se datorează cunoștinței sale cu Nikolaus Friedrich - profesor de patologie și terapie. Totuși, W. Erb a fost inițiat în toxicologie și histologie. A studiat efectul acidului picric asupra organismului și producerii eritrocitelor.

W. Erb a studiat infecțiile dorsale, a investigat diferențele dintre ele și a publicat lucrări, referindu-se la formele juvenile de atrofii musculare, făcând distincția între mioatrofii și miostatrofii.

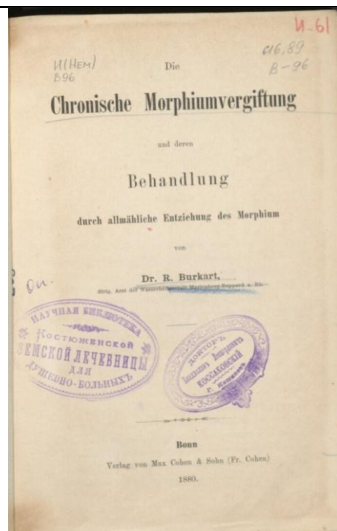
W. Erb a fost printre primii doctori care a examinat pacienții studiind reflexele lor. El a contribuit la descrierea paraliziei spinale spastice, a studiat clinica *miasteniei gravis pseudoparalitice* (boala Erb-Goldflam).

“Manualul de boli ale sistemului nervos: bolile nervilor periferici cerebrospinali” este compus din 2 părți. Prima parte conține informații despre fiziologia, patologia, simptomatologia și terapia generală a bolilor măduvei spinării. A doua parte vizează descrierea aprofundată a bolilor măduvei spinării.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано доктором Коссаковским»
21 x 15 cm

Burkart, R. Die Chronische Morphinvergiftung. – Bonn: Verlag von Max Cohen & Sohn. – 184 p.

Rudolf Burkart (1846-1900) a studiat la Bonn, Praga, Viena și Berlin. A fost elev a lui Pflueger. A susținut examenele de absolvire în 1869. În anii 1872 – 1883 a activat în calitate de medic la unitatea hidropatică din Marienburg în Boppard. Fiind succesor al doctorului Obernier, în 1883 a fost numit director la Spitalul „Johannes” (obiect sanitar secret).

Volumul „Intoxicația cronică cu morfină” este un ghid practic în terapia pacienților vizați. Tratatul este elaborat în baza observațiilor timp de 8 ani ale celor 36 de pacienți, pe care autorul i-a tratat de dependența morfinică. Autorul a prezentat cazurile, suprapunând informațiile obținute anterior de alți medici cu cele reieșite din observațiile clinice proprii, pentru a crea un tablou clinic clar.

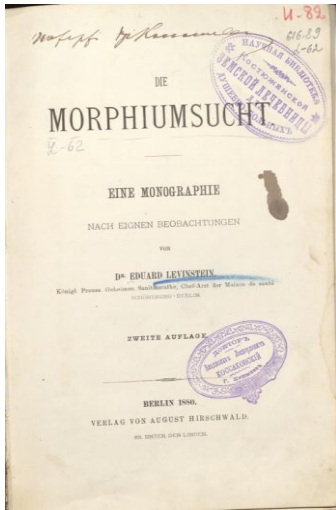
În 1872, la Marienberg a început tratarea unei boli de etiologie necunoscută. Inițial incidența era mică, în continuare însă lua amploare. Pacienții sufereau de efectele introducerii injecțiilor subcutanate ale morfinei, pe care le foloseau în exces. Morfina era indicată de medicii curanți pacienților care sufereau de dureri, insomnii sau boli greu de suportat. Efectul morfinei inițial era magic. Consecințele administrării îndelungate erau deprinderea, dependența. În cazul anulării medicamentului pacientul devenea iritat, nervos, neliniștit, anxios și această stare putea fi eliminată doar printr-o altă injecție de morfină, doza fiind mai mare. Otrava pătrundea în organismul omului pentru totdeauna. Mai târziu morfina a devenit drog, mijloc de obținere a plăcerii, pentru că atât doctorii, cât și pacienții au înțeles, că morfina ajută nu doar la înlăturarea durerii, dar și la crearea bunei dispoziții, evitării stărilor melancolice, uitarea tragediilor și nenoricirilor.

Volumul este format din următoarele capitole: Etiologie; Istorie-Literatură; Statistică; Aprobarea morfinei administrate; Observații diagnostice – numele bolnavilor; Simptomologie; Descoperiri din studierea cadavrelor; Pronosticuri; Terapie; Profilaxie și recidive ale administrării morfinei; Istorii ale bolnavilor (22 de cazuri prezentate).

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский г. Кишиневъ»

22 x 15 cm

Levinstein, E. Die morphiumsucht. – Berlin: Verlag von August Hirschwald. – 239 p.

Eduard L. Levinstein (1831–1882) a fost un medic și psihiatru german. A studiat medicina la Leipzig, Würzburg și Berlin. În 1854 și-a susținut doctoratul la Berlin („Dissertatio de Rhachialgia”).

În Germania, el a fost primul care a introdus în psihiatrie sistemul fără reținere, renunțarea la măsurile mecanice de constrângere practicate anterior la pacienții bolnavi mintal.

El a fost cunoscut și pentru descrierea dependenței de morfină și a succeselor terapeutice în tratamentul acesteia; a promovat, de asemenea, utilizarea terapeutică a hidratului de clor, studiind și intoxicarea cu acest medicament. Levinstein a obținut rezultate splendide în vindecarea dependenței de morfină. În prelegerile și scrierile sale pe acest ultim subiect, „Dependența de morfină”, aceasta fiind principala sa lucrare, a atras atenția medicilor asupra complexului de simptome descrise pentru prima dată.

În prefața cărții, autorul a scris următoarele:

„Scopul acestei lucrări constă în relevarea importanței morfinei din momentul prezentării și introducerii ei pentru prima dată în terapie, menționarea dezavantajelor pe care le au injecțiile cu morfină, atunci când sunt utilizate pentru o perioadă lungă de timp, determinarea pericolului pe care-l reprezintă pentru societate utilizarea continuă a morfinei și stabilirea mijloacelor de remediere a unui astfel de abuz”.

În conținutul lucrării își găsesc reflectarea temele abordate: Definierea dependenței de morfină, analogii între dependența de morfină și dependența de alcool; Este oare dependența de morfină o afecțiune mintală?; Impotența; Amenoreea; Teste realizate pe animale; Fenomenologia generală a abstenenței la morfină; *Delirium tremens* apărut în timpul dependenței de morfină; Privarea de morfină. Contraindicații pentru anularea morfinei; Intoxicare acută.

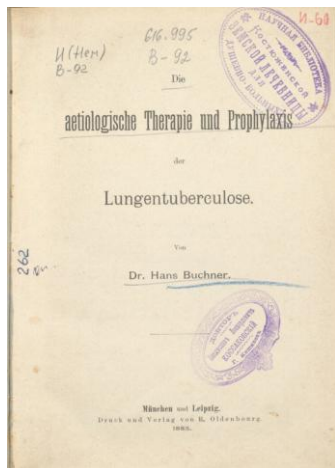
În afară de reguli de tratament, cauze, sunt descrise istorii medicale ale pacienților tratați.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

24 x 16 cm

1883

Buchner, H. Die aetiologische Therapie und Prophylaxis der Lungentuberculose. – München-Leipzig: Urban & Schwarzenberg. – 161 p.

Hans Ernst August Buchner (1850–1902) - bacteriolog german, născut la München. A fost fratele mai mare al lui Eduard Buchner (laureat al Premiului Nobel pentru Chimie în anul 1907). H. Buchner a studiat medicina la München și Leipzig, a activat ca medic în armata bavareză, a predat la Universitatea din München și a fost succesor al profesorului Max von Pettenkofer, activând în calitate de profesor și director al Institutului de igienă.

Hans Buchner a fost înaintaș în domeniul imunologiei, fiind primul care a descoperit în serul de sânge o substanță capabilă să distrugă bacteriile. El a numit substanța „alexină”. În anul 1888 a introdus metoda pirogalică pentru cultivarea bacteriilor anaerobe.

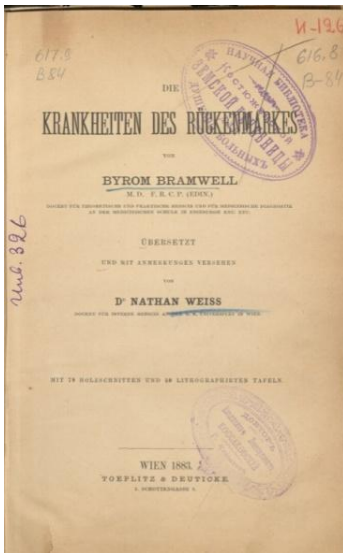
Buchner a scris „Tratamentul etiologic și prevenirea tuberculozei”, iar câteva din prelegirile sale au fost publicate în timpul vieții. Autorul susține că în această carte este prezentată una dintre primele încercări de a explica teoretic sau de a oferi o soluție legală sarcinilor teoretice și profilactice care trebuie îndeplinite în legătură cu bolile bacteriene interne. Pentru prima dată a fost înaintată ideea că bacteriile patogene nu trebuie să fie „substanțe sau ființe neschimbate, dar dimpotrivă își pot schimba proprietățile într-o anumită măsură în funcție de influențele externe, motiv pentru care procesul de adaptare are un rol foarte important. Se face o explicație a teoriilor, părerilor înaintate de Naegli, Virchow despre bacterii și existența lor.

Autorul a conceput cartea în 10 capitole: Descrierea caracterului general al măsurilor folosite pentru tratarea tuberculozei; Stabilirea medicamentelor adecvate; Efectele generale ale aprovizionării continue cu cantități mici de arsenic și fosfor asupra organismului animal; Efectele generale ale expunerii continue la niveluri netoxice de arsenic la oameni; Efectele arsenicului asupra bolilor; Efectele arsenicului asupra putrefacției cadavrelor; Efectele arsenicului asupra tuberculozei pulmonare; Moduri de utilizare a arsenicului; Suplimente teoretice cu privire la modul de acțiune a arsenicului. În 3 anexe la sfârșitul cărții sunt prezentate: Teoria metodei antiseptice a lui Lister; Descrierea lui Heim despre arsenic ca remediu pentru febră; Observațiile lui Isnard asupra efectelor arsenicului în tuberculoză (cazuri nevindecate și cauze tratate complet).

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

22 x 15 cm

Byrom, Bramwell. Die Krankheiten des Rückenmarkes. – Wien: Toeplitz & Deuticke. – 292 p.

Byrom Bramwell (1847-1931) - autor medical britanic, medic generalist, devenit cunoscut pentru activitatea în domeniul neurologiei, bolilor cardiovasculare, ale sângelui și ale afecțiunilor endocrine. A fost președinte al Colegiului Regal al Medicilor din Edinburgh, membru al Societății Regale din Edinburgh. A primit titlul de onoare de doctor în drept de la Universitățile din Edinburgh, Birmingham, St. Andrews și titlul de doctor în drept civil de la Universitatea din Durham. A publicat zece manuale și aproximativ 160 de lucrări științifice.

B. Bramwell a fost printre primii care a predat medicina clinică femeilor de la infirmerie.

Prezentul volum – „Bolile măduvei spinării” este consacrat profesorului Charcot din Paris și profesorului Erb din Leibzig, de la care autorul a obținut cunoștințele necesare.

Volumul este divizat în 4 capitole, fiecare cu un număr anumit de subcapitole: Anatomia și psihologia segmentului spinal; Patologii ale segmentului spinal – modificări ale funcției, condiționate de leziuni ale diferitor părți; Metode de studiere a cazurilor - lista simptomelor întâlnite în cazul bolilor măduvei spinării –examinări clinice ale bolilor – plan general de diagnosticare – plan general al prognozelor – plan general de tratament; Clasificare tabelară a bolilor măduvei spinării – descriere scurtă a afecțiunilor organice individuale.

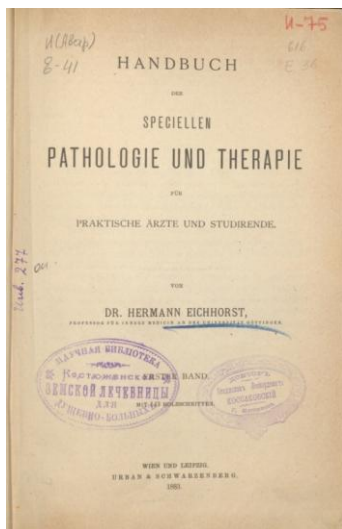
Autorul și-a însoțit capitolele cu diagrame, desene, descrieri ale studiilor microscopice. Diagramele și desenele sunt prezentate prin metoda de turnare în lemn, secțiunea microscopică fiind expusă color. B. Bramwell susține, că cromo-litografiile sunt toate desenate de el, mai întâi cu camera lucidă, apoi cu cretă litografică.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

22 x 14 cm

49.

1883

Eichhorst, H. Handbuch der speciellen Pathologie und Therapie für praktische Ärzte und Studierende. – Wien-Leipzig: Urban & Schwarzenberg. – 1024 p.

Hermann Ludwig Eichhorst (1849–1921) a fost un medic internist german. A studiat medicina la Königsberg și Berlin și a activat în calitate de asistent a lui Ernst Victor von Leyden, Bernhard Naunyn și Friedrich Theodor von Frerichs. H. Eichhorst și-a adus aportul în mai multe domenii ale medicinei, a descris anemia pernicioasă progresivă, a descoperit forme globulare în poikilocitoza acestei boli, care sunt cunoscute astăzi sub numele de „Corpusculii lui Eichhorst”. Una din preocupările sale a fost scleroza multiplă infantilă și ereditară. A descris o formă de nevrită interstițială numită „nevrita lui Eichhorst”.

„Manualul de patologie și terapie specială” este editat în 4 volume.

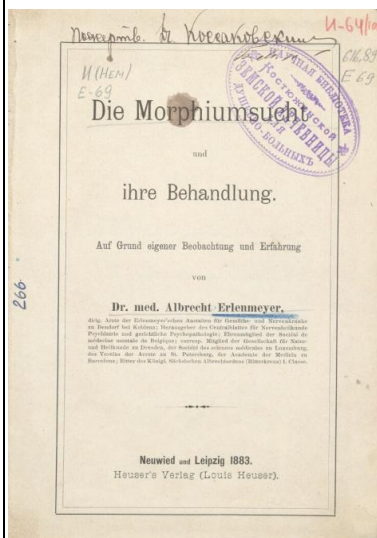
Primul volum este consacrat bolilor aparatului circulator și respirator. Manualul este structurat în 7 capitole despre bolile pericardului, hipertrofia cardiacă, bradicardia paroxistică, inflamații cronice ale aortei, bolile laringelui, traheei, pulmonare, ale pleurei, ale arterei pulmonare. Editarea lucrării a avut scopuri practice, fiind destinată doctorilor și studenților din medicina practică.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

24 x 16 cm

50.

1883

Erlenmeyer, A. Die Morphiomsucht und ihre Behandlung. – Neuwied-Leipzig: Heuser's Verlag. – 95 p.

Albrecht Erlenmeyer (1849-1926) - medic psihiatru german, care a activat în domeniile neurologiei și psihiatriei. El a fost fiul psihiatrului Adolph Albrecht Erlenmeyer, a studiat la Universitățile din Bonn, Halle, Wuerzburg și Greifswald. Și-a susținut doctoratul în 1872. A activat în calitate de medic director la azilul tatălui său din Bendorf, unde erau tratați bolnavii psihici.

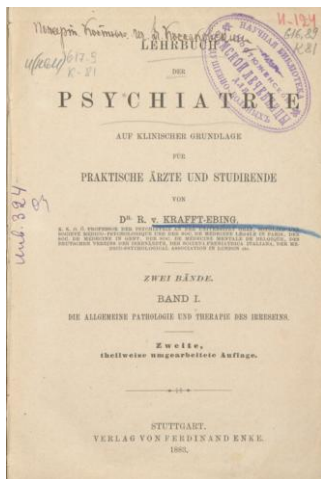
A publicat un număr mare de lucrări în domeniul neurologiei și psihiatriei. A fost fondatorul revistei de neurologie/psihiatrie *Centralblatt für Nervenheilkunde, Psychiatrie und gerichtliche Psychopathologie* (Jurnal central de neurologie, psihiatrie și psihopatologie criminalistică). Mai târziu, împreună cu alți medici, a fondat o revistă științifică în domeniul paleografiei și grafologiei *Die Handschrift, Blatter für wissenschaftliche Schriftkunde und Graphologie* (Ghid /revistă pentru scrierea științifică și grafologie).

În lucrarea „Dependența de morfină și tratamentul acesteia”, Albrecht Erlenmeyer descrie minuțios experiența deja acumulată la sfârșitul sec. al XIX-lea în cura dependenței de morfină, simptomele dependenței, diagnosticul și tratamentul ei. Volumul conține și 50 de istorii medicale ale pacienților săi dependenți de morfină.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

Krafft-Ebing, R. Lehrbuch der Psychiatrie auf klinischer Grundlage für praktische Ärzte und Studierende. Bd. I-II. – Stuttgart: Verlag von Ferdinand Enke.

Richard Freiherr von Krafft-Ebing (1840–1902) a fost psihiatru și medic legist de origine austro-germană, neurolog. Ca profesor de psihiatrie la Graz, a fost și director al Azilului de Stat de Psihiatrie, șef la catedra de psihiatrie a Universității din Graz. O parte din cercetările sale au fost axate pe examinarea relațiilor dintre psihiatrie și dreptul penal. A lăsat aproape 1400 de rapoarte de caz și un total de 400 de publicații, cele mai importante fiind „Manualul de psihiatrie” și cea mai renumită lucrare a sa „Psihopatia sexuală”. Renumele mondial a fost obținut la Clinica din Graz pentru numărul tot mai mare de pacienți din familiile bogate din diferite țări. El a construit o clinică privată în Mariagruen. A introdus termenii noi de „sadism” și „mazohism”, s-a ocupat pe larg de hipnoză și a fost unul dintre cei care a aplicat-o cu succes. R. Krafft-Ebing a fost deseori consultat ca expert în instanțele juridice. El moare în 1902 la Gratz, după treizeci de ani de predare și după o viață lungă dedicată specialității sale.

„Manualul de psihiatrie” este scris în două volume în baza practicii clinice și destinat medicilor generaliști și studenților. Manualul se dorește a fi un ghid util în studiu și în obținerea cunoștințelor psihiatrice atât pentru auditoriul simplu, cât și pentru medici. A doua ediție, prezentă în colecție, poate fi descrisă, conform notei autorului din prefață, ca fiind una extinsă, revizuită și constituită în părți importante.

Progresele științifice importante obținute după prima publicare a cărții au fost luate în considerație în prezenta ediție, stocurile primei ediții fiind epuizate cu rapiditate uluitoare, fapt care vorbește despre interesul în creștere pentru psihiatrie la sfârșitul sec. XIX. Pentru a facilita înțelegerea unor teme dificile și importante din punct de vedere practic, în text au fost incluse studii de caz, monitorizate personal de autor. Conținutul este structurat după cum urmează: Introducere în studierea psihiatriei (cu 4 subcapitole); Tulburări elementare ale funcțiilor creierului în demență (cu 13 subcapitole); Cauzele demenței (2 subcapitole); Procesul, durata, rezultatele și pronosticurile bolilor psihice (cu 3 subcapitole); Diagnostic general (cu anexă: Schema studierii bolilor mintale); Terapie generală (cu 6 capitole).

Volumul se incheie cu un Index alfabetic de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

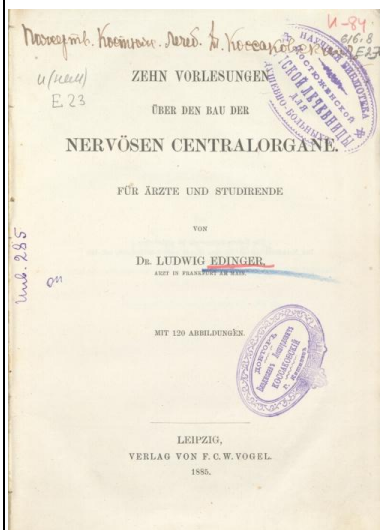
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris ștampilă “Dr. Wl. Kossakowski. Krak. Przedmiescie 36”

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

23 x 16 cm

52.

1885

Edinger, L. Zehn Vorlesungen über den Bau der nervösen Centralorgane für Ärzte und Studierende. Für Ärzte und Studierende. – Leipzig: F. C. W. Vogel. – 138 p.

Ludwig Edinger (1855–1918) a fost anatomist și neurolog german influent, cofondator al Universității din Frankfurt. În anul 1914 a fost numit “primul profesor german de neurologie”. Studiile în domeniul neurologiei au început pe când activa în calitate de medic asistent la Giessen. Este primul care a inaugurat termenii medicali „gnoză” și „praxis”, utilizați mai târziu în descrierile psihologice ale agnoziei și apraxiei. A descris tracturile spinocerebeloase venoase și dorsale și a făcut distincțiile de rigoare dintre “paleocerebel” și “neocerebel”.

Volumul „Zece prelegeri despre structura organelor centrale” este elaborat în memoria Dr. Max Perls - profesor de anatomie patologică din Giessen. Prin această lucrare, autorul a contribuit la studierea domeniului dificil al anatomiei creierului. Lucrarea este compusă din zece capitole, prezentate ca prelegeri despre organele centrale nervoase și ale creierului.

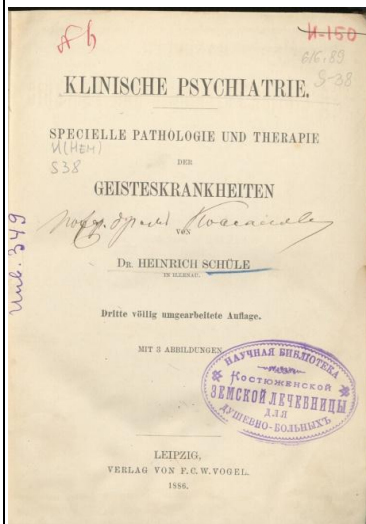
Cartea este bogat ilustrată.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

23 x 16 cm

Schüle, H. Klinische Psychiatrie. Specielle Pathologie und Therapie der Geisteskrankheiten. – Leipzig: F. C. W. Vogel. – 543 p.

Heinrich Schüle (1840–1916) - psihiatru german și director al sanatoriului și azilului de bătrâni din Illenau. Este considerat pionerul psihiatriei instituționale din Baden și, alături de Richard von Kraft-Ebing, ultimul reprezentant important al „Școlii Illenau” de psihiatrie instituțională. A studiat medicina la Freiburg și Viena. A activat în calitate de medic secund la Illenau, refuzând activitatea în instituțiile de învățământ superior; coeditor al „Revistei Generale de Psihiatrie” și din 1884 - membru al Consiliului de conducere al Asociației Psihiatrilor Germani. H. Schüle a fost numit consilier medical în 1787, consilier privat - în 1880.

H. Schüle a publicat articole și monografii consacrate afecțiunilor *delirium acutum* și paraliziei. S-a ocupat de studierea histologiei creierului bolnavilor mintal și de natură ereditară a bolilor mintale.

Una dintre cele mai cunoscute lucrări este „Manualul de patologie și terapie specială a bolilor mintale”, publicat pentru prima dată în 1878. Manualul este scris „În memoria domnului consilier privat Dr. C. Hergst, director la Illenau”. În această lucrare autorul a diferențiat psihozele cu formare organico-psihică a simptomelor (psihonevroze) de psihozele bazate pe dispoziția organo-psihică defectuoasă (degenerarea creierului). Datorită acestei descoperiri a devenit unul dintre cei mai cunoscuți clinicieni ai timpului său. În prefața cărții autorul informează despre descrierea formelor specifice de demență. Cartea este o încercare în domeniul psihiatriei clinice. Materialul utilizat la conceperea lucrării provine din observațiile și experiența autorului de circa 25 de ani, și parțial din notițele foștilor angajați. „Capitolele despre demența epileptică și idiotie le datorez în mare parte pentru indici valoroși colegului meu Frz. Fischer și, în special, colegului Wildermuth din Stetten”.

Cartea este structurată în 4 părți mari, divizate în capitole și subcapitole, prezentând următoarele teme: introducere în domeniul tulburărilor psihice (melancolie, melancolie specială, manie, manie specială); slăbiciuni mintale (demență, paranoia, demență depresivă cronică, demență acută); demența atonică – catatonie (demență primară acută, demența isterică, demența epileptică, demența ipohondrică, psihoze regulate circulare și alternante, *dellirium acutum*, paralizie tipică generală, cerebropatii psihice); alcoolism și psihoze alcoolice (demență ereditară, idiotism).

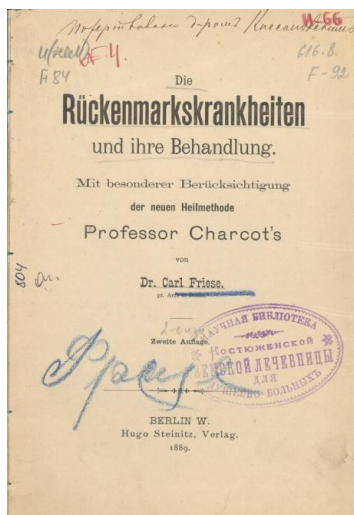
Cartea conține ilustrații și finalizează cu un Registru de termeni medicali.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

54.

1889

Friese, C. Die Rückenmarkskrankheiten und ihre Behandlung. – Berlin: Hugo Steinitz. – 69 p.

Cartea „Bolile măduvei spinării și tratamentul lor” face parte din colecția celor mai populare lucrări în domeniul medicinei. Autorul o prezintă îmbunătățită, inclusiv prezentând metode de tratament ale bolilor măduvei spinării propuse de profesorul Charcot. Volumul este scris în 5 capitole: Structura și funcțiile măduvei spinării; Caracteristică generală a bolilor măduvei spinării; Imagini speciale ale bolilor; tratament special al bolilor cronice ale măduvei spinării; Metodă nouă de tratare, propusă de prof. Charcot.

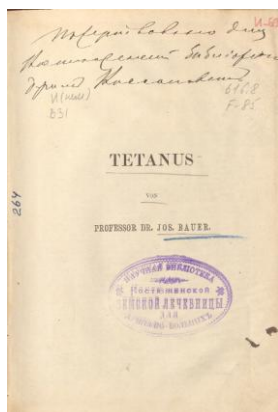
Autorul speră, că mica broșură va rezona și va fi studiată de doctori, ocupați în special în domeniul respectiv.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

20 x 14 cm

55.

Bauer, Jos. Tetanus. – s.l., s.a. – 280 p.

Cartea este parte componentă a „Manualului de boli ale sistemului nervos”, care înglobează 5 autori - cercetători ai sistemului nervos uman.

Autorul prezintă într-un capitol amplu de circa 55 de pagini boala *Tetanus* de la descrierea generală, patologiile anatomice, analiza simptomatice până la remedii, urmările bolii și pronosticurile după suportarea ei.

Publicația conține figuri.

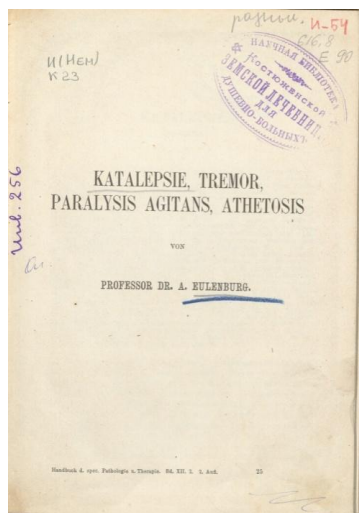
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

56.

Eulenburg, A. Katalepsie, Tremor, Paralysis agitans, Athetosis. – s.l., s.a. – 430 p.

Albert Eulenburg (1840–1917) a fost neurolog german, care a studiat medicina la Universitățile din Berlin, Berna și Zuerich. Mai târziu a devenit profesor de farmacologie la Universitatea din Greifswald, iar în 1882 - profesor de neurologie la Berlin.

A. Eulenburg este renumit pentru lucrările editate, cea mai ambițioasă fiind „Adevărata enciclopedie a medicinei”. Multe dintre publicațiile sale sunt consacrate laturii fiziologice a neurologiei, realizând studii, care au implicat centrii vasomotori ai creierului. El a fost primul care a descris o afecțiune neuromusculară rară cunoscută sub numele de „paramiotonie congenitală” - tulburare numită „boala lui Eulenburg”.

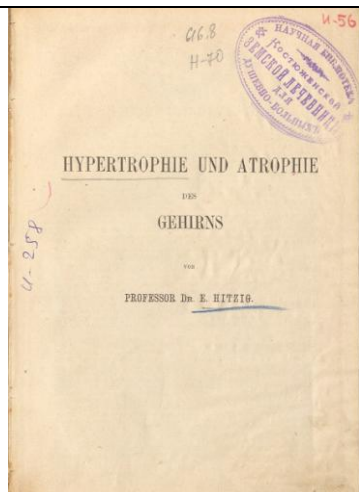
Publicația „Catalepsie, tremor, paralizie agitantă, atetoză” include capitolele: Patologie; Tablou clinic; Constatări anatomice și teoria bolii; Terapie; Atetoză.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»
21 x 15 cm

57.

Hitzig, E. Hypertrophie und Atrophie des Gehirns. – s.l., s.a. – P. 1023-1124.

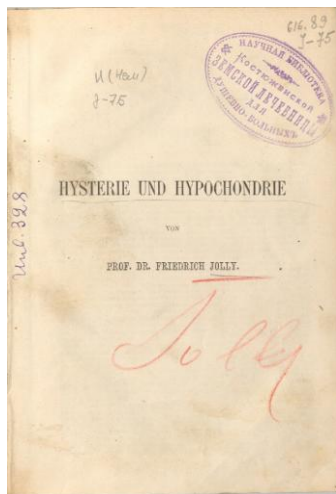
Capitolul „Hipertrofia și atrofia creierului” face parte din manualul „Bolile sistemului nervos” în 4 volume, ediția a 2-a. Autorul prezintă informații despre etiologia, patologia (modificările anatomice, simptomatologia, diagnozele, pronosticul, terapia hipertrofiei creierului). E. Hitzig se concentrează asupra noțiunii de atrofiere a creierului, începând de la descrierea etiologiei, simptomatologiei, paraliziei progresive a demenților, finalizând cu recomandări pentru terapia bolilor amintite. Cartea este dotată cu un Index alfabetic de nume și de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»
21 x 15 cm

58.

Jolly, Friedrich. Hysterie und Hypochondrie. - s.l., s.a. – 746 p.

Jolly F. (1844-1904) a studiat medicina la universitățile din München și Goettingen și a activat în calitate de profesor de psihiatrie. Friedrich Jolly a fost feciorul fizicianului Philipp von Jolly. El a decis să lucreze și să se dedice domeniului neurologie și psihiatrie. În anul 1871, a devenit profesor de psihiatrie și a fost numit director al clinicii de psihiatrie din Strasbourg. În anul 1890 a devenit succesorul lui Carl Friedrich Otto Westphal - director al Clinicii de Psihiatrie La Charité din Berlin. Aici a planificat și a organizat construirea unui nou departament neurologico-psihiatric La Charité, deși nu l-a vazut finalizat. Din punct de vedere științific, F. Jolly se interesa de necesitățile psihiatriei din acea vreme pentru a întreprinde o clasificare a bolilor, care se bazau pe rezultatele exacte ale neuropatologiei demonstrate științific. El s-a ocupat de studierea funcției mușchilor în stare normală și patologică a creierului.

În publicația „Isterie și ipohondrie” sunt descrise subiectele: etiologie; patogeneză; tabloul clinic general; anestezie; spasme în tractul digestiv; paralizie; crize isterice; comportament psihic; diagnoză; tratament alimentar; simptome claustrofobice; tratament simptomatic. Indigestie; tratament simptomatic. Electricitate.

Cartea se încheie cu un Index alfabetic de materii.

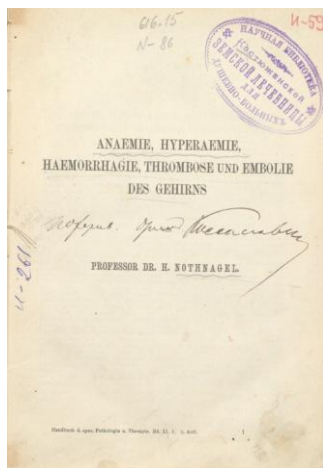
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

59.

Nothangel, H. Anaemie, Hyperaemie, Haemorrhagie, Thrombose und Embolie des Gehirns. – s.l., s.a. – 220 p.

Carl Wilhelm Hermann Nothangel (1841-1905) - internist german, a studiat la Universitatea din Berlin. A activat în calitate de asistent la Universitatea din Königsberg, unde a fost abilitat pentru medicină internă; mai târziu a activat în calitate de medic militar și lector la Berlin și Breslau. H. Nothangel a publicat împreună cu alți autori peste 24 de volume ale manualului consacrat Patologiei speciale și terapiei.

Una dintre lucrările esențiale ale lui H. Nothangel este “Manualul bolilor sistemului nervos: anemia, hiperemia, hemoragia, tromboza și embolia creierului”. Manualul este divizat în 5 părți (cu capitole și subcapitole), prezentate de autor și coautori pe diverse teme:

Partea I: Anemie, hiperemie, hemoragie, tromboză și embolie a creierului; Edeme ale creierului și pielii; Sifilis al creierului și restul sistemului nervos; Inflamații acute și cronice ale creierului și pielii; Hipertrofia și atrofia creierului.

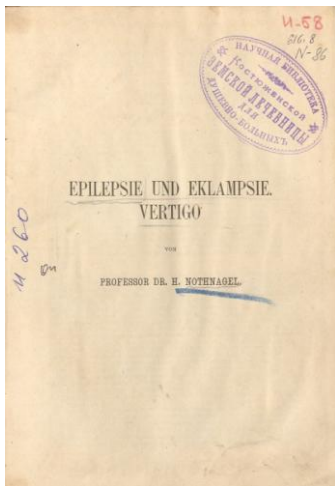
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

60.

Nothnagel, H. Epilepsie und Eklampsie. Vertigo. – s.l., s.a. – 331 p.

Carl Wilhelm Hermann Nothnagel (1841–1905) a fost fiu de medic și a obținut diploma de medic în chirurgie medicală la Institutul Friedrich Wilhelm din Berlin în anul 1863. A activat în calitate de medic atât în timpul războiului, cât și după finalizarea lui. Totuși neurologia a fost întotdeauna domeniul lui preferat de activitate. H. Nothnagel a experimentat pe animale, fapt care l-a ajutat să stabilească tulburările funcționale și de coordonare ale creierului. El a stabilit diverse diagnosticuri: patologic-anatomice, topice; a definit sindromul nucleului roșu. A fost pioner în elaborarea lucrărilor în domeniul bolii de epilepsie. El a fost primul care a formulat un tablou clinic al anginei pectorale vasomotorice, în care a recunoscut durerea ca un spasm al vaselor coronare. El a investigat cauzele aritmiei. Alte investigații au ținut de descrierea *bacteriei butyrcus*, studiind astfel peristaltica intestinală. H. Nothangel a fost unul dintre cei mai importanți interniști ai timpului său, inclusiv profesor de valoare. A fost onorat și premiat de mai multe ori.

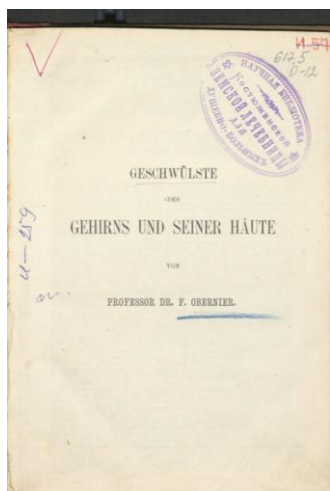
În capitoul „Epilepsia și eclampsia“, autorul explică noțiunile de epilepsie și eclampsie, etiologia bolii, anatomia, simptomologia, formele, periodicitatea crizelor epileptice, patologiiile, pronosticurile, metodele de tratament și urmările lui.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»
21 x 15 cm

61.

Obernier, F. Geschwülste des Gehirns und seiner Haute. – s.l., s.a. – 280 p.

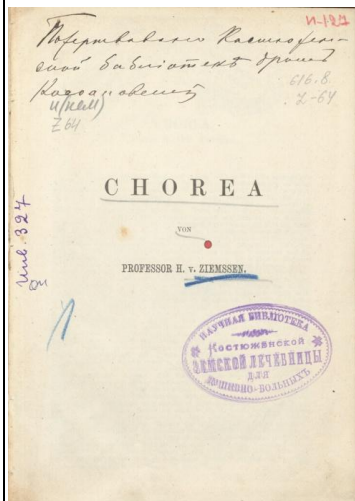
Broșura „Edemurile creierului și a învelișurilor lui” este parte a publicației „Manualul bolilor sistemului nervos: anemia, hiperemia, hemoragia, tromboza și embolia creierului”, scris de Hermann Nothangel și este divizat în 2 capitole: Simptome generale; Grupa simptomelor speciale.

Broșura este publicată împreună cu alți autori în cele 24 de volume ale manualului consacrat Patologiei speciale și terapiei.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»
21 x 15 cm

Ziemssen, H. - Chorea. - s.l., s.a. – 488 p.

Hugo Wilhelm von Ziemssen (1829–1902) - medic german, născut la Greifswald. A studiat medicina la Universitățile din Greifswald, Berlin și Wuerzburg. A predat patologia și terapia la Universitatea din Erlangen, a activat și în calitate de director al clinicii medicale. A progresat mult în studierea electroterapiei, efectuând cercetări cu privire la tratamentul cu apă rece pentru tifos și inflamația plămânilor și a devenit autoritate în tratarea bolilor laringelui și esofagului. Von Ziemssen a inaugurat catedra de hidro electroterapie, mecano electroterapie și medicină fizică la Universitatea din München și a fost președinte al celui de-al 13-lea Congres de Medicină Internă din 2-5 aprilie 1895. Este considerat unul dintre cei mai importanți pioneri ai lumii în electrofiziologia de diagnostic și terapeutică.

În al 11 volum despre „Bolile sistemului nervos” Hugo von Ziemssen a elaborat secțiunea despre *Coree*. Aici el a rezumat diferite forme de tulburări de mișcare atetotică. El caracterizează Coreea drept „... o nevroză localizată, după cum pare, sau în creier, sau în întreg sistemul nervos, caracterizată prin impulsuri ale voinței neconținute, parțial spontane, parțial simultane, prin zvâcnirea necoordonată a grupelor musculare care există doar în stări de veghe”.

Autorul a considerat că o cauză genetică a bolii este puțin probabilă. El a postulat, de asemenea, un așa-numit „contagiu psihic” la apariția bolii. Patologic și anatomic el a localizat boala în *corpul striat* și în *zona talamusului*. Ca terapie, H. Ziemssen a recomandat reglementarea atentă a întregului regim, atât fizic, cât și psihic, respectarea dietei, efectuarea „gimnasticii metodice” și conservarea somnului. După metodele de vindecare fizică, H. Ziemssen a recomandat aplicarea băilor călduțe cu 120 grame de sulfură de potasiu la baia de imersie rece.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

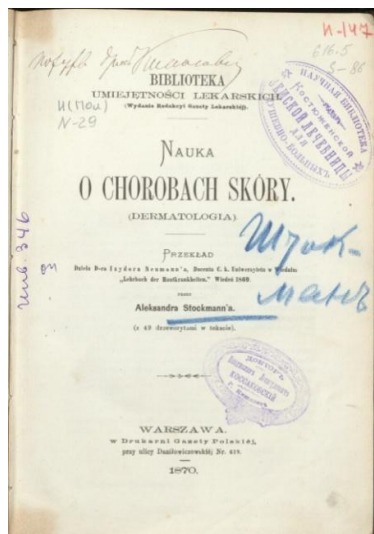
Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано Костюженской библиотеке доктором Коссаковским»

21 x 15 cm

Publicații în limba poloneză
Monografii din domeniile: embriologie, igienă, dermatologie, urologie,
psihiatrie și culegeri anuale ale ziarului „Gazeta Lekarska”
(Ziar medical)

63.

1870

Stockmann, Aleksandr. Nauka o chorobach skóry (dermatologia). – Warszawa: Drukarni Gazety Polskiej. – 307 p.

Publicația „Știința bolilor de piele (dermatologie)” de Alexander Stockmann (1845-1904) - medic, conferențiar universitar la Universitatea din Viena, este un manual pentru dezvoltarea competențelor medicale luând în considerare necesitățile unui medic practician.

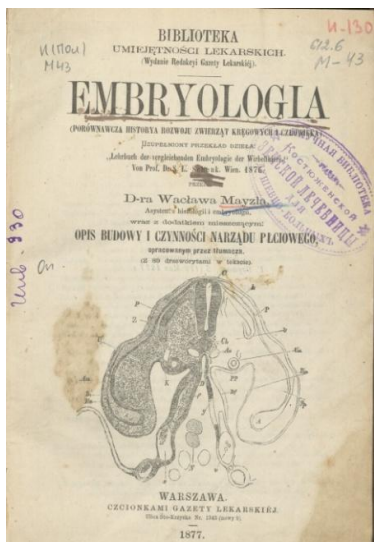
Cartea este compusă din capitolele: Partea generală; Hiperemie; Ischemie; Abateri ale secreției; Inflamație; Hemoragii; Hipertrofie; Tumori; Ulcere; Boli nervoase; Paraziți. Cu 49 de figuri în text și Index alfabetic de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»
 23 x 16 cm

64.

1877

Mayzel, Waclaw. Embryologia : (porównawcza historia rozwoju zwierząt kręgowych i człowieka): uzup. przekł. dzieła "Lehrbuch der vergleichenden Embryologie der Wirbelthiere" / von S. L. Schenk. – Warszawa: Czcionkami Gazety Lekarskiej. – 217 p.

Mayzel Waclaw (1847-1916) a fost un histolog polonez și prima persoană care a descris mitoza.

Schenk Samuel Leopold (1840–1902) – medic-embriolog austriac, profesor, autor al unui număr semnificativ de lucrări de embriologie, inclusiv un manual de embriologie.

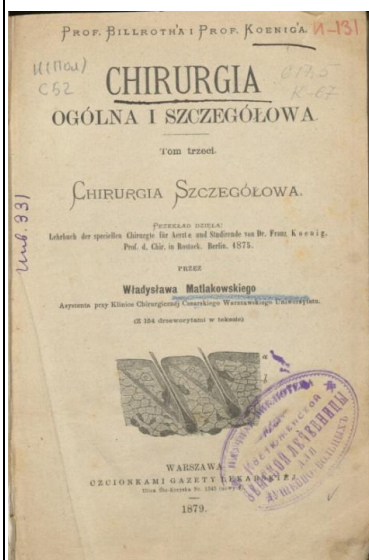
Manualul ”Embriologie (istoria comparativă a dezvoltării animalelor vertebrate și a oamenilor): supliment” este constituit din lucrările lui S. L. Schenk și Waclaw Mayzel și include anatomia comparată, embriologia etc.

Cartea începe cu Bibliografie și conține numeroase ilustrații și se încheie cu un Index alfabetic de materii și Anexe cu figuri.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»
 22 x 15 cm

65.

1879

Matlakowski, Władysław. Chirurgia ogólna i szczegółowa. Tom 3. – Warszawa: Czciożkami Gazety Lekarskiej. – 608 p.

Władysław Matlakowski (1850-1895) - chirurg emerit în rinolaringologia poloneză. A lucrat la Clinica de Chirurgie a Universității Imperiale din Varșovia și la Departamentul de Chirurgie al Spitalului „Pruncul Iisus” din Varșovia.

W. Matlakowski a descris prima excizie totală a laringelui, efectuată de Julian Kosiński în Polonia. Articolele sale au constituit o sursă valoroasă de cunoștințe pentru medicii specializați în rinolaringologie, în care au fost prezentate în detaliu investigațiile acestui chirurg și tratamentul bolilor care intră în sfera rinolaringologiei, precum tumora osului frontal, duramenul nazal, ulcerele sifilitice ale gurii, faringelui, nasului și laringelui, duramenului laringian, corpii străini bronșici.

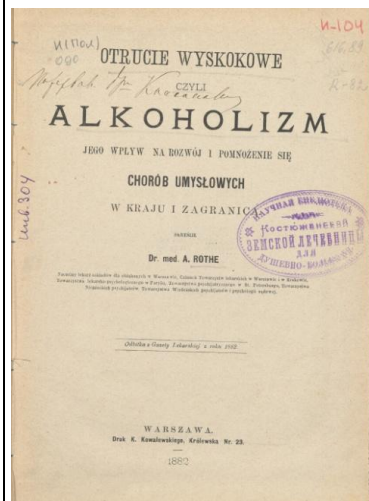
„Chirurgia generală și detaliată” a fost editată la Varșovia la editura ziarului „Gazeta Warszawska”. Coautori: Franz König (1832-1910) - medic chirurg german și Christian Billroth (1829 - 1894) - chirurg austriac, unul dintre fondatorii chirurgiei abdominale. Volumul este compus din 2 părți: Boli abdominale și Boli ale organelor genitale masculine și conține numeroase ilustrații.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

22 x 14 cm

66.

1882

Rothe, Adolf. Otrucie wyskokowe czyli alkoholizm, jego wpływ na rozwój i pomnożenie się chorób nerwowych w kraju i zagranicą. – Warszawa: Druck K. Kowalewskiego. – 80 p.

Adolf Mikolaj Rothe (1832-1903) - psihiatru polonez, istoric al medicinei, medic-șef al spitalelor de psihiatrie din Regatul Poloniei și unul dintre inițiatorii înființării în 1891 a Spitalului de Psihiatrie din Tworki. După absolvirea studiilor medii, a intrat la Academia de Medicină și Chirurgie din Sankt-Petersburg, unde în 1859 a primit diploma, iar în 1861 a susținut doctoratul în medicină. A fost membru al Societății Medicale din Varșovia (1864), al Societății Științifice din Cracovia (1864), al Societății Germane de Psihiatrie (1869), al Societății Medicale din Cracovia (1869). A scris un număr mare de articole în reviste de specialitate germane și poloneze, în special despre psihiatria practică. În plus, a scris o istorie a psihiatriei în Polonia și Rusia (în germană) și o serie de manuale despre psihiatrie.

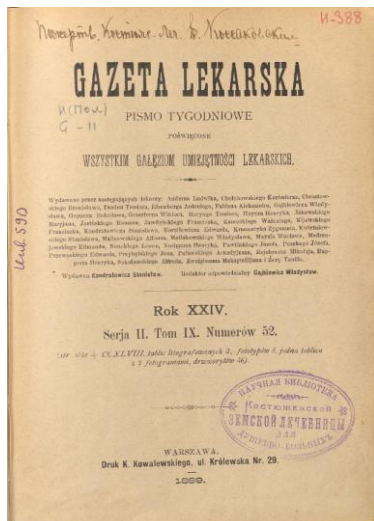
În 1882, a fost publicată lucrarea „Alcoolism sau intoxicația alcoolică” care conține primele statistici privind consumul de alcool în ținutul polonez. A. Rothe a privit alcoolismul ca pe o „dislocare de boală a voinței”, nu ca pe o crimă morală, arătând spre inutilitatea reprimării alcooliciiilor.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

24 x 17 cm

67.

1884-1893

Gazeta Lekarska. – Warszawa: Druk K. Kowalewskiego.

„Ziar medical” - o revistă săptămânală dedicată tuturor ramurilor medicale, fondată la Varșovia în 1866, de Polikarp Girsztowt (1827 – 1877) - medic, profesor titular la Universitatea din Varșovia, editor, redactor, chirurg, doctor în medicină, membru al Societății Medicale de la Varșovia.

Din 1888, în *Gazeta Lekarska* au fost publicate „Lecturile clinice”, de asemenea, a existat și o serie de lucrări medicale. Ziarul a fost publicat după o pauză în 1921 și a sărbătorit 50 de ani de la prima apariție în același an.

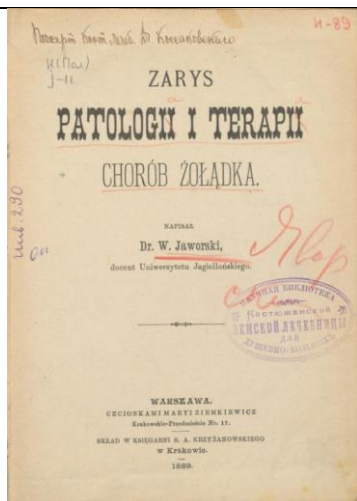
Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris ștampilă «Докторъ Владислав Леонардовичъ Коссаковский. г. Кишиневъ»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

24 x 18 cm

68.

1889

Jaworski, W. Zarys patologii i terapii chorob zoladka. – Warszawa: Czcionkami Maryi Ziemkiewicz. – 152 p.

Jaworski Walery (1849-1924) a fost unul dintre pionierii gastroenterologiei în Polonia. În 1899, a descris bacteriile care trăiesc în stomacul uman, pe care le-a numit *Vibrio rugula*. El a sugerat că acestea sunt cauza ulcerelor de stomac, cancerului gastric și achiliei. Aceasta a fost una dintre primele observații ale *Helicobacter pylori*. El a publicat aceste descoperiri în 1899 într-o carte numită „Podręcznik chorób oładka” (Manualul bolilor gastrice), care era disponibilă numai în poloneză și a trecut neobservată. Descoperirile sale au fost confirmate în 1983 de Robin Warren și Barry Marshall, care au primit Premiul Nobel în 2005.

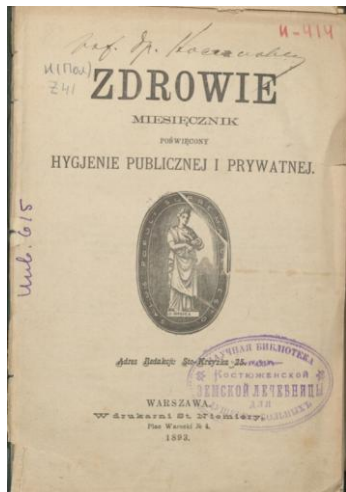
Încununarea cercetării sale a fost publicarea primului manual de gastronomie polonez, intitulat „Scurtă descriere de patologie și terapie a bolilor de stomac”, în care autorul dorește să facă prima clasificare generală a bolilor de stomac, distingând bolile funcționale (numite nevroze) și bolile organice acute și cronice. Publicația conține Index alfabetic de nume.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано Костюженской лечебнице доктором Коссаковским»

25 x 18 cm

69.

1893

Zdrowie miesiecznik poswiecony higienie publicznej i prywatnej. – Warszawa: Wdrukarni St. Niemierzy. – 497 p.

”Revistă lunară dedicată igienei publice și private” este o publicație poloneză, editată la Varșovia, dedicată următoarelor ramuri medicale: igienă, sănătate publică, politică de sanătate, drept etc.

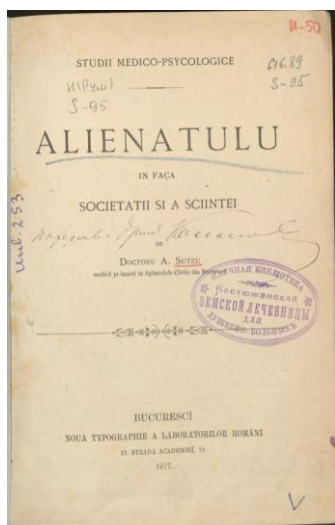
Revista conține numeroase planșe, tabele cu indici statistici, ilustrații.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской Лечебницы для душевно-больных»

Ex Libris manuscris «Пожертвовано доктором Коссаковским»

22 x 15 cm

70.

Publicație în limba română

1877

Sutz, A. Alienatul în fața societății și a științei. – București: Noua Tipografie a Laboratoarelor române. – 256 p.

În *Colecția W. Kossakowski* este o singură publicație în limba română cu titlul „Alienatul în fața societății și a științei” din seria „Studii medico-psihologice”. Autorul publicației, Alexandru Sutz (1837-1919) - medic primar în spitalele civile din București - a abordat subiecte ce țin de medicina legală, etiologia și simptomatologia afecțiunilor psihice. Textul lucrării poartă amprenta arhaică a limbii române din perioada respectivă, deosebindu-se considerabil de româna modernă.

Publicația este primul tratat românesc de psihiatrie clinică și juridică, a cărui primă ediție a apărut în 1877, la o prestigioasă editură a vremii, numită “Noua Tipografie a Laboratoarelor Române”, cu sediul în București.

Volumul reprezintă o operă semnificativă a medicinei românești, fiind considerat de către specialiștii în istoria medicinei, primul tratat de psihiatrie clinică și primul tratat de psihiatrie judiciară din România. La vremea în care a apărut, tratatul lui A. Sutz a reprezentat un enorm pas înainte în literatura de specialitate, în condițiile în care, la Facultatea de Medicină din București, clinica bolilor mintale nu beneficia decât de un curs facultativ ținut de A. Sutz la Mărcuța. Deoarece, în acea vreme, medicii români nu aveau la dispoziție un tratat elementar de specialitate, autorul își propune și duce la bun sfârșit, proiectul de elaborare și publicare a unei astfel de lucrări care sintetizează nu doar un bogat material științific, provenit din literatura medicală europeană a vremii, dar și propria sa experiență clinică, de medic și director al azilului de la Mărcuța.

Pe forțașul cărții este un autograf cu dedicație în limba franceză “A Son Excellence M^{le} Baron Stuart, ministre plenipotentiaire de S. Mo. L’empereur de Russie. Hommage de haute consideration: Dr. Ach... (semnătura).

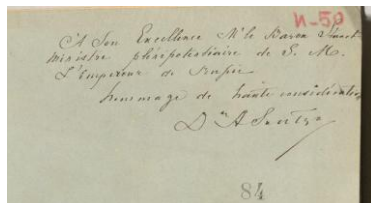
În traducere (din franceză): “Excelenței Sale domnului Baron Stuart, ministru plenipotențiar al S. Mo., Împăratul Rusiei. Omagiu de înaltă considerație”.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской лечебницы для душевно-больных»

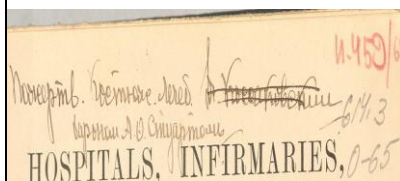
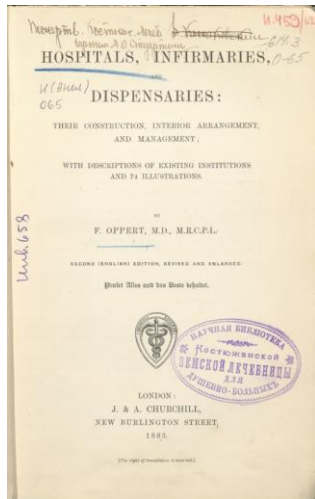
Ștampila instituției «Костюженская Медицинская Библиотека»

Ex Libris manuscris «Пожертвована доктором Коссаковским»

25 x 17 cm

71.

**Publicație în limba engleză
1883**

Oppert, F. Hospitals, infirmaries, dispensaries: their construction, interior arrangement, and management. – London: J. & A. Churchill. – 273 p.

Unica publicație în limba engleză din Colecția W. Kossakowski cu titlul „Spitale, infirmerie și dispensare” - monografia profesorului Franz Oppert (1828-1868), o reeditare după prima ediție. Publicația tratează probleme de management, organizare, construire și amenajare a instituțiilor medicale.

Cartea începe cu o prefață după care urmează Lista ilustrațiilor și este însoțită de un Index alfabetic de materii.

Ștampila instituției «Научная библиотека Костюженской Земской лечебницы для душевнобольных»

Ex Libris manuscris «Пожертвована Костюженской Лечебнице бароном А.О. Стюартом. Др. Коссаковский»

25 x 15 cm